

NAGRODA

NAGRODA MIESIĘCZNIKA „MATERIAŁY BUDOWLANE”

TERMOMODERNIZACJA BUDYNKU WRAZ Z MONTAŻEM KOLEKTORÓW
SŁONECZNYCH W ZESPOLE SZKÓŁ OGÓLNOKSZTAŁCĄCYCH

IM. ARMII KRAJOWEJ,
UL. STERNICZA 4, BIELSKO-BIAŁA



dla Inwestora
Miasto Bielsko-Biała
Plac Ratuszowy 4
43-300 Bielsko-Biała

dla Wykonawcy
Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego
„Beskid Holding” Sp. z o.o.
ul. Żywiecka 13
43-300 Bielsko-Biała

dla Wykonawcy
Przedsiębiorstwo Robót Budowlanych
„Beskid” nr VI Sp. z o.o.
ul. Żywiecka 13
43-300 Bielsko-Biała

dla Autora
„KAPPA GM” s.c. S. Grzesiak,
E. Sobol-Grzesiak
ul. Dmowskiego 12/5
43-300 Bielsko-Biała

NAGRODA

OGÓLNOPOLSKIEGO DWUTYGODNIKA BUDOWLANEGO PROFILE

MODERNIZACJA I ADAPTACJA BYŁEJ KOTŁOWNI NA DZIENNY OŚRODEK
MŁODZIEŻOWY, UL. WŁADYSŁAWA IV 10, ZIELONA GÓRA



dla Wykonawcy

Zakład Remontowo-Budowlany
Maciej Jakuboszczak
ul. Kwiatowa 21
64-225 Kopanica

Usługi Ogólnobudowlane „ROMEK”
Roman Reimann
Żodyń
ul. Główna 49
64-212 Siedlec

NAGRODA

DWUTYGODNIKA LEŚNIKÓW I PRZYJACIOŁ LASU „LAS POLSKI”

ADAPTACJA ZABYTKOWEJ WYŁUSZCZARNI SZYSZEK NA SIEDZIBĘ LEŚNEGO KOMPLEKSU PROMOCYJNEGO „LASY DOLINY BARYCZY” – OŚRODEK EDUKACJI EKOLOGICZNEJ - „DOM DRZEWA”, UL. WAŁKOWA 5, MILICZ



dla Inwestora

PGL LP Nadleśnictwo Milicz
ul. Trzebnicka 18
56-300 Milicz

Relacja filmowa

z uroczystości ogłoszenia wyników i wręczenia nagród
w XIX edycji Ogólnopolskiego Konkursu "Modernizacja Roku"
oraz Koncert Zespołu Pieśni i Tańca "Śląsk" im. Stanisława Hadyny
na Zamku Królewskim w Warszawie.

na

<http://modernizacjaroku.org.pl>
<http://gala.modernizacjaroku.org.pl>

OGÓLNOPOLSKI KONKURS OTWARTY MODERNIZACJA ROKU 2015



Tubileuszowa
XX edycja

Zapraszamy
do udziału w Konkursie

patronat medialny:

remont • dbudowa • modernizacja

rom dom

Magazyn
WYJAZDOWY
Badawczo-eksperymentalny

MOSTY

WYDZIAŁ EKSPERYMENTALNY
MATERIAŁY BUDOWLANE
technologie • rynek • wykonawstwo

LAS POLSKI
Dwutygodnik feryników i przyrządów

55 lat
profile
KOLEGIUM POLSKI
DWUTYGODNIK BUDOWLANY

muratorplus.pl
budowlany serwis dla profesjonalistów

Planu Samorządów
Terytorialnych
WSPÓLNOTA

*sekretariat biura organizacyjnego
Konkursu „MODERNIZACJA ROKU”*

Stowarzyszenie Ochrony Narodowego
Dziedzictwa Materialnego
85-039 Bydgoszcz, ul. Hetmańska 38
tel. 52 323 07 17 fax: 52 322 67 70

e-mail: biuro@modernizacjaroku.org.pl
www.modernizacjaroku.org.pl
www.facebook.com/modernizacjarokuV

organizator konkursu:

Stowarzyszenie Ochrony Narodowego
Dziedzictwa Materialnego

przy współpracy:

Związku Powiatów Polskich

Polskiej Izby Przemysłowo-Handlowej Budownictwa





PLEBISCYT MR2015

ZWYCIĘZCY W INTERNETOWYM GŁOSOWANIU
NA NAJBARDZIEJ POPULARNE
MODERNIZACJE W POLSCE



KATEGORIA DROGI I OBIEKTY MOSTOWE

Renowacja mostu kolejki wąskotorowej przez rzekę Brdę
Bydgoszcz-Koronowo w Około k/Koronowa



KATEGORIA EDUKACJA

Adaptacja zabytkowej wyłuszcarni szyszek na siedzibę Leśnego
Kompleksu Promocyjnego „Lasy Doliny Baryczy” - Ośrodek
Edukacji Ekologicznej - „Dom Drzewa” Wałkowa 5, Milicz



KATEGORIA ELEWACJE I TERMORENOWACJE

Renowacja zabytkowego budynku mieszkalnego
ul. Piłsudskiego 46, Bielsko-Biała



KATEGORIA HOTELARSKO-TURYSTYCZNE

„Rewitalizacja Zespołu Pałacowo – Parkowego w ramach
tworzenia Śląskiego Centrum Edukacji Regionalnej”
ul. Zamkowa 3, Koszęcin



KATEGORIA KULTURA

Modernizacja i adaptacja byłej kotłowni
na Dzienny Ośrodek Młodzieżowy
ul. Władysława IV 10, Zielona Góra



<http://modernizacja-roku.pl/plebiscyt>
www.facebook.com/modernizacjaroku



KATEGORIA OCHRONA ŚRODOWISKA

Modernizacja miejskiej oczyszczalni ścieków
dla miasta Rawa Mazowiecka, Żydomice



KATEGORIA PRZEMYSŁOWO-INŻYNIERYJNE

Modernizacja Centrum Utylizacji Odpadów Gmin Łużyckich
ul. Bazaltowa 1, Lubań



KATEGORIA REWITALIZACJA OBSZARÓW I ZESPOŁÓW URBANISTYCZNYCH

Renowacja Cmentarza Komunalnego,
ul. Kwiatowa 29, Bytom



KATEGORIA SPORT I REKREACJA

Modernizacja boiska wielofunkcyjnego
ul. Adamka, Bytom



KATEGORIA TERENY ZIELENI

Rewitalizacja kanału Północnego w Parku Miejskim
im. A. Majkowskiego oraz budowa chodników
w ul. Parkowej, Wejherowo



KATEGORIA UŻYTECZNOŚĆ PUBLICZNA

Modernizacja i rozbudowa budynków Nadleśnictwa Prószków
wraz z zagospodarowaniem terenu,
ul. Opolska 11, Prószków



KATEGORIA ZABYTKI

Restauracja Wieży Ciśnień
Plac Dąbrowskiego, Płock



ONI DOTARLI DO FINAŁU



Bielsko-Biała

Renowacja budynku mieszkalnego
ul. Cieszyńska 39



Bielsko-Biała

Renowacja zabytkowego
budynek mieszkalnego
ul. Piłsudskiego 46



Bielsko-Biała

Renowacja zabytkowego
budynek mieszkalnego
ul. 11 listopada 64

Bielsko-Biała

Termomodernizacja budynku wraz
z montażem kolektorów Słonecznych
w Zespole Szkół Ogólnokształcących
im. Armii Krajowej
ul. Sternicza 4



Bierutów

Modernizacja zabytkowej
kamienicy
ul. Wrocławska 13

Błonie

Modernizacja mostu
na rzece Rokitnicy Nowej
w ciągu alei cmentarnej
ul. Grodziska



Błonie

Rewitalizacja parku
- strefa rekreacji i turystyki
„Park Bajka”
ul. Norwida

Bolesławiec

Modernizacja ujęcia i Stacji
Uzdatniania Wody „SUW
Rakowice”



Brodnica

Modernizacja i rozbudowa sieci
ciepłowniczej osiedlowej
na terenie Starego Miasta

Bytom

Renowacja
Cmentarza Komunalnego
ul. Kwiatowa 29



ONI DOTARLI DO FINAŁU



Bytom
Modernizacja Amfiteatru
na terenie zabytkowego
Parku Miejskiego
im. Franciszka Kachła
ul. Wrocławska - Tarnogórska



Bytom
Modernizacja boiska
wielofunkcyjnego
ul. Adamka



Chorzów
Rewaloryzacja Parku Hutników
ul. Gen. H. Dąbrowskiego



Czarnków
Modernizacja budynku
Nadleśnictwa Sarbia
Sarbką 46



Czyżew
Modernizacja Muzeum
Ziemi Czyżewskiej
ul. Kolejowa 13



Dąbrowa Górnicza
Modernizacja Pałacu
Kultury Zagłębia
ul. Plac Wolności 1



Dąbrowa Górnicza
Modernizacja drogi krajowej
nr 94 na terenie miasta
Dąbrowa Górnicza



Dukla
Restauracja 4 nagrobków
(Karola Reissa, Ludwika
Dłużniewskiego, Anny Horak,
Kazimierzy Minkusiewiczowej)
na Cmentarzu Komunalnym w Dukli
ul. Pocztowa 4



Gdynia
Modernizacja i rozbudowa
Szkoły Podstawowej nr 6
wraz z infrastrukturą
ul. Cechowa 22



Gliwice
Modernizacja ul. Akademickiej
oraz terenów przyległych
jako publicznej strefy pieszej

ONI DOTARLI DO FINAŁU



Józefów
Modernizacja skweru im. Św. Jana
Pawła II wraz z budynkiem
Miejskiego Ośrodka Kultury
ul. Kard. Wyszyńskiego 1



Katowice
Modernizacja budynku
biurowo-administracyjnego TMC 2
Al. Korfantego 193



Koszęcin
„Rewitalizacja Zespołu Pałacowo
- Parkowego w ramach tworzenia
Śląskiego Centrum Edukacji
Regionalnej”, ul. Zamkowa 3



Kraków
Modernizacja Ośrodka
Dokumentacji Sztuki Tadeusza
Kantora CRICOTEKA
ul. Nadwiślańska 2-4



Kraków
Remont konserwatorski elewacji
budynku „Dom pod Globusem”
Siedziba Wydawnictwa Literackiego
ul. Długa 1



Krotoszyn
Rewitalizacja centrum miasta
Krotoszyna



Kudowa Zdrój
Infrastruktura turystyczna
na obszarze Błędnych Skał
w Parku Narodowym
Gór Stołowych



Lubań
Modernizacja Centrum Utylizacji
Odpadów Gmin Łużyckich
ul. Bazaltowa 1



Lublin
Modernizacja Hotelu ALTER
ul. Grodzka 30



Lubliniec
Modernizacja siedziby PGL LP
Nadleśnictwo Lubliniec
ul. Myśliwska 1

ONI DOTARLI DO FINAŁU



Łódź

Modernizacja ulicy Piotrkowskiej na odcinku od Pl. Wolności do Al. Piłsudskiego/Al. Mickiewicza wraz z przebudową skrzyżowań dróg bocznych

Malbork

Adaptacja XIV-wiecznych ruin szkoły łacińskiej na Centrum Kultury i Edukacji w kompleksie murów obronnych Starego Miasta



Mielec

Modernizacja części obiektu H-6 pod placówkę anodowną i malarnię ul. Wojska Polskiego 3

Milicz

Adaptacja zabytkowej wyłuszczeniarni szyszek na siedzibę Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Lasy Doliny Baryczy” - Ośrodek Edukacji Ekologicznej - „Dom Drzewa”, Wałkowa 5



Mińsk Mazowiecki

Modernizacja ul. Bulwarnej

Oborniki

Termomodernizacja i rozbudowa Pływalni ul. Czarnkowska 84

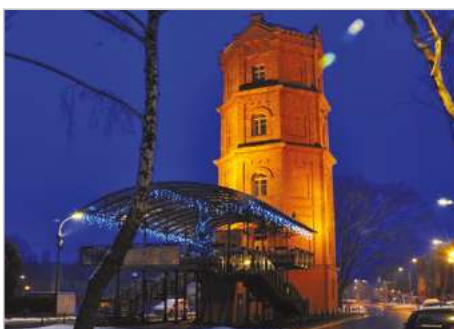


Okole, gm. Koronowo

Renowacja mostu kolejki wąskotorowej przez rzekę Brdę Bydgoszcz-Koronowo w Okołu k/Koronowa

Orzechowo, gm. Ustka

Modernizacja „Gajówki” - Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy „Leśnik” w Orzechowie



Płock

Restauracja Wieży Ciśnień Plac Dąbrowskiego

Płock

Modernizacja Liceum Ogólnokształcącego im. Marszałka Stanisława Małachowskiego ul. Stanisława Małachowskiego 1



ONI DOTARLI DO FINAŁU



Poniec
Modernizacja i adaptacja
budyneków poszpitalnych
na Przedszkole Samorządowe
ul. Kościuszki 7



Prószków
Modernizacja i rozbudowa
budyneków Nadleśnictwa Prószków
wraz z zagospodarowaniem terenu
ul. Opolska 11



Rozprza
Modernizacja i adaptacja
budyńku handlowo-usługowego
na Gminne Centrum Kultury
ul. Kościuszki 6



Rzeszów
Modernizacja ciągu pieszego
od ul. Rejtana w kierunku
ul. Gen. Kustronia



Rzeszów
Modernizacja i adaptacja budynku
na potrzeby kulturalno-oświatowe
ul. Wieniawskiego 84



Sanok
Modernizacja Stacji
Uzdatniania Wody w Trepczy
ul. Sanocka 68



Siedlce
Modernizacja oczyszczalni ścieków
z suszarnią osadów ściekowych
ul. Zamiejska 1



Skawina
Termomodernizacja
Zespołu Szkół
Techniczno-Ekonomicznych
ul. Kopernika 13



**Swolszewice Małe
- Smardzewice**
Modernizacja Leśnego Ośrodka
Szkoleniowego „Nagórzyce”
ul. Leśna 1



Świętochłowice
Rewitalizacja kąpieliska miejskiego
na terenie OSiR „Skałka”
Aleja Parkowa 15

ONI DOTARLI DO FINAŁU



Świętochłowice
Modernizacja i adaptacja
budynku na Muzeum
Powstań Śląskich
ul. Polaka 1



Swinoujście
Modernizacja amfiteatru
miejskiego, zadaszenie trybun
widowni amfiteatru
im. Marka Grechuty
ul. Fryderyka Chopina 30



Toruń
Adaptacja Młynów Toruńskich
na Międzynarodowe
Centrum Spotkań Młodzieży
ul. Łokietka 3



Wałbrzych
Modernizacja i renowacja
placów w obrębie Śródmieścia
Plac Magistracki



Wejherowo
Rewitalizacja kanału
Północnego w Parku Miejskim
im. A. Majkowskiego
oraz budowa chodników
w ul. Parkowej



Wyszaków
Modernizacja Mazowieckiego
Edukacyjnego Centrum Energii
Odnawialnej przy Liceum
Ogólnokształcącym im. C.K. Norwida
ul. 11 listopada 1



Zabrze
Modernizacja, rozbudowa
i adaptacja budynku na
Powiatowy Urząd Pracy
Plac Krakowski 9



Zabrze
Termomodernizacja
Zespołu Szkół Ogólnokształcących
ul. Wolności 323



Zawadzkie
Renowacja - zbiornik małej
retencji w oddziale 22 m
Leśnictwo Jaźwin
Nadleśnictwo Zawadzkie



Zębowice
Modernizacja Ośrodka Zdrowia
ul. Izydora Murka 3a

ONI DOTARLI DO FINAŁU



Zielona Góra
Modernizacja i adaptacja
byłej kotłowni na Dzienny
Ośrodek Młodzieżowy
ul. Władysława IV 10

Żydomice
gm. Rawa Mazowiecka
Modernizacja miejskiej
oczyszczalni ścieków dla
miasta Rawa Mazowiecka
Żydomice



Gratulujemy wszystkim finalistom

SKŁAD JURY KONKURSU

XIX edycji Ogólnopolskiego Konkursu „MODERNIZACJA ROKU 2014”

Przewodniczący Jury:
prof. dr hab. inż. Adam Podhorecki

Honorowy Przewodniczący Jury:
prof. dr hab. Lech Zimowski

Członkowie Jury:

mgr Zbigniew Bachman
mgr Teresa Jakutowicz
mgr inż. Andrzej Miłoszewski
mgr inż. arch. Anna Piкуła
dr inż. Grzegorz Rzepecki
mgr inż. Zdzisław Siewiera
dr hab. Andrzej Zieliński

Komisarz Konkursu: inż. Roman Piкуła
Sekretarz Konkursu: Elwira Stefanowska

Dyrektor Biura - mgr Robert Plewiński



Wyciąg z regulaminu konkursu MODERNIZACJA ROKU 2015

1. Cel Konkursu.

Celem Konkursu jest wyłonienie i nagrodzenie realizacji przedsięwzięć budowlanych ukończonych w roku 2015 wyróżniających się szczególnymi walorami. Ideą Konkursu jest propagowanie i wspieranie działań dla ratowania obiektów i budowli dziedzictwa narodowego oraz promocja modernizacji, przebudowy i rozbudowy obiektów i urządzeń dla uzyskania efektów użytkowych i estetycznych. Konkurs promuje: funkcjonalność modernizowanych i przebudowywanych budynków i budowli, nowoczesność technologii i rozwiązań projektowych, stosowanie nowej techniki, nowoczesnych efektywnych i bezpiecznych urządzeń, wysoką jakość wykonawstwa robót budowlanych i konserwatorskich, stosowanie nowych wysokiej jakości materiałów, wysokie efekty ekologiczne, a w przypadku obiektów zabytkowych dbałość o architekturę i ochronę dziedzictwa kulturowego, zachowanie pierwotnych walorów budowli i ochronę dóbr kultury współczesnej.

2. Przedmiot i zakres Konkursu.

Przez „Modernizację” rozumie się realizację samodzielnego przedsięwzięcia odtworzeniowo-modernizacyjnego zakończonego trwałym efektem użytkowym lub konserwatorskim.

W Konkursie wyróżnia się podstawowe kategorie budownictwa:

- 1 - obiekty mieszkalne,
- 2 - obiekty hotelarsko-turystyczne,
- 3 - obiekty przemysłowe i inżynieryjne,
- 4 - obiekty użyteczności publicznej,
- 5 - obiekty szkolnictwa,
- 6 - obiekty kultury, sportu, zdrowia i rekreacji,
- 7 - obiekty ochrony środowiska,
- 8 - obiekty zabytkowe,
- 9 - elewacje i termorenowacje,
- 10 - najciekawsze modernizacje i adaptacje wnętrz,
- 11 - rewitalizacja obszarów i zespołów urbanistycznych,
- 12 - drogi i obiekty mostowe
- 13 - obiekty sakralne
- 14 - obiekty zieleni

Do Konkursu można zgłaszać obiekty i budynki, które oddano do użytku do końca I kwartału 2016 r.

Jury Konkursu upoważnione jest przez Komitet Organizacyjny do utworzenia, w razie takiej potrzeby, nowych kategorii konkursowych lub rozdzielenie już istniejących na osobne samodzielne kategorie. Decyzje taką Jury może podjąć także w trakcie wizytacji obiektów zgłoszonych do Konkursu. Ponadto Jury może wnioskować o nagrody specjalne, za szczególne dokonania rewitalizacyjno-renowacyjne.

3. Zasady uczestnictwa.

3.1 Prawo udziału w konkursie przysługuje każdemu z uczestników procesu modernizacji i inwestorowi, wykonawcy i projektantowi. Każdy z nich może zgłosić obiekt samodzielnie lub może to być zgłoszenie wspólne. Ponadto obiekt do Konkursu mogą zgłaszać deweloperzy oraz producenci materiałów budowlanych i instalacyjnych.

3.2 Zgłoszenia obiektu dokonuje się na wzorach określonych w zał. nr 1 i 2 do niniejszego regulaminu.

3.3 Zgłoszenie do Konkursu jest równoznaczne z zobowiązaniem do udostępnienia obiektu i dokumentacji wizytującemu jury.

4. Organizacja Konkursu.

4.1 Konkursem kieruje Komitet Organizacyjny powołany przez organizatorów. Siedzibą Komitetu Organizacyjnego jest:

**Biuro Konkursu „MODERNIZACJA ROKU”,
85-039 Bydgoszcz, ul. Hetmańska 38
tel. 52 323-07-17, fax: 52 322-67-70**

6. Kryteria oceny.

- 6.1 Poziom rozwiązań architektonicznych i urbanistycznych
- 6.2 Funkcjonalność modernizowanych i przebudowywanych obiektów i budowli
- 6.3 Poziom zachowania architektury budynków, budowli i innych elementów zabytkowych
- 6.4 Nowoczesność stosowanej technologii
- 6.5 Stosowanie nowej techniki w realizacji i w procesach technologicznych
- 6.6 Jakość stosowanych materiałów (trwałość, estetyka)
- 6.7 Poziom nowoczesności, efektywności procesów technologicznych
- 6.8 Uzyskane efekty ekologiczne

8. Zgłoszenie powinno zawierać.

- deklarację przystąpienia do Konkursu (wzór w załączniku nr 1),
- podstawowe dane charakteryzujące modernizację (wzór w załączniku nr 2),
- opis techniczny oraz zdjęcia obiektu z okresu przed i po modernizacji,

**Zgłoszenie należy przysłać na adres: Sekretariat Biura Organizacyjnego Konkursu
ul. Hetmańska 38, 85-039 BYDGOSZCZ z dopiskiem „MODERNIZACJA ROKU 2015”**

9. Termin zgłoszeń upływa dnia 28.02.2016 r.

10. Laureaci konkursu.

W konkursie przewiduje się trzy stopnie uznania:

I stopień oznacza otrzymanie Tytułu „Modernizacja Roku 2015”

Tytuł przyznaje się w każdej kategorii dla: inwestora, wykonawcy i autora projektu.

Zwycięzcy otrzymują statuetki „Modernizacji Roku”, dyplomy oraz bezpłatne promocje na łamach prasy.

II stopień oznacza przyznanie dyplomu wyróżnienia w każdej kategorii także dla wszystkich 3 uczestników procesu modernizacyjnego oraz bezpłatnej promocji na łamach prasy. Możliwe jest przyznanie do trzech nagród.

Nagroda Specjalna: oznacza przyznanie nagrody lub wyróżnienia przez poszczególnych organizatorów Konkursu, sponsorów, partnerów, partnerów medialnych, instytucji publicznych oraz Kapituły Konkursu. Przyznaje je również Jury konkursowe w porozumieniu ze sponsorem i patronem. Nagrody te mają charakter honorowy, rzeczowy lub finansowy. Wręczone są razem z nagrodami głównymi podczas uroczystego rozstrzygnięcia Konkursu.

11. Postanowienia ogólne.

Orzeczenia Jury Konkursowego są ostateczne i nie przysługują od nich odwołania.

Nad prawidłowym przebiegiem Konkursu czuwa Kapituła Konkursu „Modernizacja Roku”

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do nazwy i zasad przeprowadzania Konkursu „Modernizacja Roku”

Czy można modernizować i budować innowacyjnie?



CHEMOBUDOWA - KRAKÓW S.A.

Rok założenia 1949

Uważamy, że można

Innowacyjność w budownictwie przybiera specyficzny kształt wyrażający się nadawaniem materialnego kształtu innowacjom objawionym w fantazji i wyobraźni autorów projektu.

Nam jako firmie budowlanej wykonawczej przypada rola realizatora tych innowacyjnych idei, pomysłów i wizji.

Do tegorocznej, XIX edycji Konkursu Modernizacja Roku 2014 zgłosiliśmy wykonany przez nas obiekt będący nową siedzibą Ośrodka Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora Cricoteka i Muzeum Tadeusza Kantora przy ul. Nadwiślańskiej 2-4 w Krakowie. Obiekt ten stanowi podręcznikowy przykład innowacyjnego i wizjonerskiego projektu, który przybrał postać materialną dzięki wysiłkowi bardzo wielu naszych pracowników stanowiących kadre inżynieryjno-techniczną, a także pracowników produkcyjnych reprezentujących całą paletę różnych zawodów budowlanych. W tym miejscu nie sposób pominąć szeregu firm specjalistycznych, które włączyliśmy do współpracy przy realizacji tego obiektu i wniosły swój niemały wkład w uzyskany efekt końcowy.



Budynek mieszkalno-usługowy „Dom wschodzącego słońca” w Krakowie

Jest dla nas oczywistością, że w procesie wykonywania poszczególnych prac, których częściowe efekty, jak elementy układanki, składają się na końcowy całościowy efekt procesu budowania jest niezmiernie ważna i odpowiedzialna, szczególnie rola osoby pełniącej funkcję Kierownika Budowy lub jak wolą niektórzy Kierownika Kontraktu, czy też Kierownika Projektu. Odpowiedni dobór takiej osoby do tego, a nie innego zadania jest decydujący dla powodzenia całego przedsięwzięcia. Kierownictwo naszego Przedsiębiorstwa ma świadomość wagi dokonania właściwego wyboru odpowiedniego pracownika do pełnienia tej bardzo ważnej i odpowiedzialnej funkcji, która jest związana z ciężką wielomiesięczną, a nawet, tak jak w przypadku Cricoteki było, kilkuletnią wytężoną pracą z towarzyszącym stale balastem poczucia ogromnej odpowiedzialności „za wszystko”. Dzięki posiadaniu dużej grupy wysoko wykwalifikowanej kadry możemy podejmować się realizacji praktycznie wszystkich nawet najtrudniejszych budowlanych zadań inwestycyjnych.

Nasze Przedsiębiorstwo funkcjonuje w budownictwie już ponad 65 lat, nazwa firmy zmieniła się w tym okresie kilka razy, ale od 1968 roku, stałym elementem naszej nazwy, jej znakiem

rozpoznawczym jest słowo, wyraz, czy też pojęcie: „Chemobudowa”. Dziś działamy pod nazwą Chemobudowa-Kraków S.A. i jesteśmy w całości, dokładnie w 100% własnością Skarbu Państwa, co jest swoistym ewenementem, który w naszym przypadku dowodzi, że to co „Państwowe” nie musi być złe, bo ciągle działamy, budujemy trudne w realizacji obiekty, w tempie dostosowanym do wymagań i oczekiwań inwestorów, którzy nam zaufali i powierzyli do wykonania obiekty będące głównymi elementami realizowanych inwestycji.



Muzeum AK w Krakowie

Pomimo tych 65 lat mamy wolę dalszego działania, wolę uczenia się i zdobywania coraz to nowych doświadczeń, czasami bolesnych, okupionych wytężoną pracą, a także kosztujących co nieco. Mając na uwadze wieloletnią tradycję, o której mówimy i myślimy że: „tradycja zobowiązuje”, mając na uwadze, że jesteśmy stale oceniani przez naszych zleceniodawców, mając świadomość, że od bieżących efektów naszego działania zależy przyszłość Przedsiębiorstwa, staramy się, aby wszystko co robimy było wykonane dobrze, rzetelnie zgodnie z aktualną wiedzą w dziedzinie budownictwa, po prostu najlepiej jak potrafimy.



Adaptacja i rozbudowa budynku Młyna nr 2 na lofty w Krakowie

Stosowanie w praktyce tych zasad nigdy nie przychodzi łatwo, zawsze jest związane z wysiłkiem wielu pracowników, którzy najczęściej są „bezimienni”, a działają jak dobrze zgrany zespół. Jednym z elementów, którego stosowanie w naszych czasach staje się coraz bardziej potrzebne, a może być uznawane za element innowacyjności w wykonawstwie budowlana-

nym jest spojrzenie na wizję projektanta wyrażoną w postaci dokumentacji projektowej, przez filtr naszych, zdobytych wcześniej, przy realizacji poprzednich zadań, doświadczeń. Uważamy, że najcenniejszym, zwłaszcza dla inwestorów, efektem takiego podejścia jest szansa na wyeliminowanie, pewnych cech obiektu, nieraz drobnych, ale w dłuższej perspektywie czasu wieloletniej eksploatacji i utrzymywania obiektów, przysparzających przyszłym zarządcom i użytkownikom trosk i dodatkowej pracy. Rozwiązania projektowe w czasach nam współczesnych zmieniają się jak w przysłowiowym kalejdoskopie, ale prawa fizyki, a w tym prawa fizyki w zakresie powiązaniem z budownictwem są niezmiennie. Niestety, prawa te nie zawsze są przez wszystkich uczestników procesu inwestycyjnego, od inwestorów począwszy - przy ustalaniu danych i założeń do projektowania - przez autorów różnych części projektu budowlanego, a na wykonawcach skończywszy, uwzględniane. Nasze podejście do dokumentacji, z myślą o uzyskaniu długotrwałego pozytywnego efektu wykonanej pracy, w postaci obiektu przyjaznego dla właściciela i użytkownika, zakłada pewną dozę, coraz większą, aktywnego i czynnego podejścia do tego problemu, mimo to, że nie jesteśmy do tego zobowiązani.

Realizacja takiego podejścia, które ma pewne cechy innowacji, jest w naszym przypadku możliwa dzięki posiadającej duże doświadczenie, gruntowną wiedzę fachową i otwartej na nowe technologie, nowe materiały kadrze inżyniersko-technicznej wszystkich szczebli.



Centrala Deutsche Bank AG, Frankfurt nad Menem

O naszych możliwościach w zakresie realizacji obiektów budowlanych świadczą najlepiej zrealizowane przez nas obiekty w Polsce i za granicami kraju, w ramach tzw. eksportu usług budowlanych, którego głównym kierunkiem jest nasz zachodni sąsiad czyli Niemcy, gdzie działamy nieprzerwanie od ponad 45 lat, w tym, od 25 lat, w formie samodzielnie funkcjonującego oddziału z siedzibą we Frankfurcie nad Menem. Materialnymi efektami naszych działań jest ponad 1200 zre-

alizowanych obiektów w Polsce i w 14 krajach świata. Prowadzenie działalności w zakresie eksportu usług budowlanych, wykonywanych dla bardzo wymagających zleceniodawców dało efekty w postaci zdobytego doświadczenia, ukształtowania nawyku dbałości o jakość wykonywanych robót, utrwalenia nawyku dobrego organizowania i sprawnego prowadzenia budów. Doświadczenia zdobyte na budowach zagranicą pozwalają nam bez oporów podejmować i sprawnie realizować trudne zadania w kraju, co zaowocowało zrealizowaniem wielu takich zadań, wśród których nie sposób nie wymienić najbardziej znanych i znaczących takich jak: Bazylika w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie - Łagiewnikach (nagroda specjalna tytuł Budowa Roku 2002), Centrum Kultury Japońskiej „Manggha” w Krakowie, Klinika Kardiochirurgii im. Jana Pawła II w Krakowie, budynek rozgłośni Polskiego Radia w Krakowie (tytuł „Budowa Roku 1999”), Apartamentowce „Konstelacja” przy ul. Miłkowskiego (nagroda II-go stopnia w Konkursie Budowa Roku 2004), Apartamenty Krakowskie „Cztery Korony” przy ul. Pilotów w Krakowie (nagroda II-go stopnia w Konkursie Budowa Roku 2007), Kościół w Zespole Sakralnym „Redemptor Hominis” w Krakowie, Zespół Apartamentowców „Ludwinów” w Krakowie, Budynek Galerii Europa - Daleki Wschód dla Centrum Kultury Japońskiej „Manggha” w Krakowie, Zespół budynków „Apartamenty Wielicka” w Krakowie dla Warszawskiej Agencji Nieruchomości. Ponadto wykonaliśmy całą serię obiektów sportowych, a w tym m. in.: Zaplecze Toru Kajakarstwa Górskiego II etap - Hale Sportowe w Krakowie, Krytą Pływalnię w Mikołowie, Krytą Pływalnię w Łazach, Kryte Pływalnie w Krakowie przy ul. Buszka dla AGH oraz przy ul. Wysłouchów dla KSOS, Młodzieżowe Centrum Edukacji i Sportu w kompleksie obiektów KS „Hutnik”, Basen Pływacki i Halę Sportową w Centrum Edukacyjno-Rekreacyjnym w Wieliczce, Krytą Pływalnię przy ul. Kurczaba w Krakowie.

Mamy także doniosłe już, ciągle powiększane doświadczenia w odnowie, rewaloryzacji oraz modernizacji obiektów, czego dowodzą m.in. zrealizowane w tym zakresie zadania pn.: „Kompleksowa Rewaloryzacja Budynku Banku Przemysłowo - Handlowego” w Krakowie przy Rynku Głównym 47 na linii „A-B”; „Modernizacja Budynków Dworca Kolejowego PKP” w Tarnowie wraz z placem dworcowym (uhonorowana tytułem Modernizacja Roku 2010); „Rewaloryzacja, Modernizacja i Przebudowa na „Lofty” starego budynku Młyna nr 2 „Ziarno” w Krakowie” (uhonorowana tytułem Modernizacja Roku 2010); „Rewaloryzacja i Odnowa Fasady Zabytkowej Kamienicy” (o charakterze pałacowym) przy ul. Wałowej 10 w Tarnowie; „Rewaloryzacja i Adaptacja Budynku na Muzeum Armii Krajowej im. Gen. Emila Fieldorfa „NILA” przy ul. Wita Stwosza 12 w Krakowie (uhonorowana tytułem Modernizacja Roku 2011), „Rozbudowa i Modernizacja Zabytkowej Willi na Siedzibę Muzeum Miejskiego oraz Katowickiej SSE w Żorach”, przy ul. Muzealnej 1, którą zgłosiliśmy do konkursu Modernizacja Roku 2013 i została nagrodzona tytułem Modernizacja Roku 2013.

Wszystkie wspomniane powyżej obiekty stanowią jedynie drobną część naszych dokonań w kraju, nie wspominając już obiektach zrealizowanych w ramach eksportu usług budowlanych zagranicą.

Opierając się na takich doświadczeniach z optymizmem patrzymy w przyszłość, a wszystkim z Państwa, którzy poświęcili czas i uwagę na zapoznanie się z niniejszym tekstem i zarazem planują, w bliższej lub dalszej przyszłości, realizację inwestycji budowlanych polecamy swoje usługi.

Odbija się w nim Wisła, elektrownia i nasze oko

Największe lustro jest w Krakowie

Konkretnie znajduje się ono od roku nad Wisłą, przy ulicy, a jakże, Nadwiślańskiej 2-4. Wystarczy tylko głównym wejściem skierować się do CRICOTEKI mieszczącej od września 2014 roku muzeum Tadeusza Kantora i Ośrodek Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora Cricoteka. To tam, gdzie kiedyś znajdowała się elektrownia na Pogórze oraz „miejski dom noclegowy, dezynfekcyjny i kąpielowy” /napis informujący o przeznaczeniu budynku został pieczołowicie odtworzony/.

Rdza... wyłącznie na zamówienie

Po elektrowni pozostał tylko komin i budynek zamieniony na muzealne sale. Ale uwagę wszystkich przyciąga niecodzienna bryła muzealnego gmachu właśnie z tym podwieszonym lustrzanym, stalowym sufitem pełniącym rolę gigantycznego zwierciadła, pokryta brązową stalową elewacją. Odbija się w nim nie tylko Wisła i budynek starej elektrowni. Pomysł takiej konstrukcji sprawia, że każdy wchodzący do muzeum widzi w nim to co zechce. Stanowi to swoiste nawiązanie do dzieł Tadeusza Kantora, w których, każdy widz dostrzeże zawsze coś innego.



- Z tą brązową elewacją ze stali typu cortenowskiego mieliśmy liczne przygody - wspomina kierownik budowy z ramienia generalnego wykonawcy krakowskiej „Chemobudowy” mgr inż. Rafał Kowalczyk. - Stal ta w początkowym okresie rdzewieje, dając w efekcie jednolity brązowy kolor. Gdy tylko założyliśmy pierwsze panele zgłaszały się do nas firmy oferujące rozmaite

preparaty mające ochronić je przed ... rdzewieniem. Długo musiałem im tłumaczyć, że właśnie o osiągnięcie takiego efektu nam chodzi...

Stare mury w nowoczesnej bryle

Gmach CRICOTEKI wpisuje się w program rewitalizacji dzielnicy Podgórze, do niedawna najbardziej zaniedbanego rejonu Krakowa, z reguły omijanego przez turystów. Teraz z jego najwyższego pietra, z kawiarni, rozciąga się wspaniały widok na Wisłę i panoramę zabytków Krakowa. Ale nie tylko sam piękny widok przyciąga do CRICOTEKI turystów i mieszkańców.

Znajduje się tu bowiem nie tylko muzeum dzieł Kantora z najważniejszymi jego instalacjami, ale również nowoczesne centrum wystawiennicze, centrum teatralno - konferencyjne, umożliwiające organizowanie spektakli i warsztatów artystycznych, także happeningów w plenerze /plac przed budynkiem to 600 m. kw./. Jest tu już księgarnia i biblioteka z czytelnią. A znajdzie swoje miejsce - także centrum konserwacji sztuki współczesnej oraz pierwsze w Polsce centrum konserwacji sztuki video.

Stare mury otoczone zostały nowoczesną w formie bryłą. Nic tu nie jest atrapą. Zachowane i zmodernizowane obiekty pełnią zatem swoje nowe funkcje. Oczywiście, z wyjątkiem komina, który po rewitalizacji i wprowadzeniu do środka wkładu z nierdzewnej stali oraz zainstalowaniu filtrów, odprowadza, jak niegdyś, spaliny z kotłowni. Miejsce, przez tyle lat ukryte gdzieś w zapomnieniu, odzyskało dzięki modernizacji drugą młodość. Ponadto, stanowi silny argument w dyskusji o potrzebie zbliżenia miasta do Wisły.

Obiekt naprawdę wybitny

Kraków, w postaci CRICOTEKI, otrzymał wybitny obiekt architektoniczny. I to nie tylko w skali miasta czy kraju. Doskonale wtopiony w otoczenie. Niby nawiązujący do przemysłowego charakteru dzielnicy, ale jednocześnie znakomicie korespondujący z nadwiślańskimi bulwarami. Nic zatem dziwnego, że znalazł się wśród laureatów Ogólnopolskiego Konkursu Modernizacja Roku. Na to zasłużone wyróżnienie jednako zapracowali projektanci - IQ-GROUP CONSORCIUM: WIZJA Sp. z o.o., nsMoonStudio, jak i wykonawcy Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego CHEMOBUDOWA - Kraków S.A. oraz inwestor Urząd Marszałkowski w Krakowie i Ośrodek Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora „Cricoteka”. Była to jedna z kluczowych inwestycji małopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego.

Andrzej Zieliński

Ps. Już po końcowych obradach i ostatecznej decyzji jury konkursu „Modernizacja Roku”, dotarła do nas informacja, iż gmach CRICOTEKI otrzymał Grand Prix Nagrody Architektonicznej POLITYKI. Bardzo nas to ucieszyło, bo potwierdziło słuszność naszej decyzji. Myślę, że to nie ostatnie laury dla tego dokonania.

Trochę może mniej znany, ale tak samo lubiany!

Drugi taki Pałac w Polsce

W Warszawie, 22 lipca 1951 roku uroczystie uruchomiono koparkę, która rozpoczęła wykop pod Pałac Kultury i Nauki. W Dąbrowie Górniczej podobna uroczystość miała miejsce kilka miesięcy wcześniej. Tam 1 maja tego samego roku wmurowano wtedy kamień węgielny pod Pałac Kultury Zagłębia. Można zatem uznać, że dwa te pałace kultury, pomniki architektury socrealizmu, zaczęto budować niemal równocześnie. Tylko ten dąbrowski, chociaż mniejszy, wznoszono dłużej...

Uroczystość otwarcia miała tam miejsce dopiero 11 stycznia 1958 roku. Nadano mu wtedy znacznie skromniejszą nazwę – Dom Kultury Zagłębia. Dopiero od roku 1964 jest Pałacem Kultury Zagłębia, z krótką przerwą na inną nazwę – Dąbrowski Pałac Kultury, chociaż w regionie od samego początku mówiono o nim zawsze tak samo: pałac zagłębiowski.

Oczywiście, wielkością i funkcjami ten pałac zagłębiowski nie dorównuje warszawskiemu imiennikowi, niemniej swoją kubaturą /63 tys. m. sześc./ - zdecydowanie przewyższa podobne placówki kulturalne w innych rejonach Polski. W jednym ma na pewno przewagę nad warszawskim imiennikiem. Był przed nim wpisany na listę zabytków architektury socrealistycznej w Polsce.

Zbyt długi remont

Wieloletnia intensywna eksploatacja i nie zawsze najlepsze materiały użyte pierwotnie do jego budowy, wymusiły remont kapitalny zagłębiowskiego pałacu. Oczywiście, połączony był on z modernizacją pozwalającą na dostosowanie go do

nowych funkcji i nowych użytkowników. Wydawało się, że z góry wiadome było, iż na tym polegać mają budowlane prace w pałacu. Okazało się, że nie dla wszystkich.



Zupełnie inną jednak wizję swojej pracy miał zwycięzca przetargu na wykonanie remontu i modernizacji. Zaoferował co prawda najniższą cenę, ale potem po wygraniu przetargu zamiast szybko pracować, tylko mnożył problemy i domagał się korzystnych dla siebie aneksów cenowych. Narastało opóźnienie. Skończyło się to tym, czym powinno.



- Miasto rozwiązało umowę z generalnym wykonawcą - mówi Zbigniew Podraza, prezydent Dąbrowy Górniczej - Ogłosiliśmy kolejny przetarg, który wygrała solidna firma. Wykonała swoją robotę bez zastrzeżeń. Ale niestety, czas uciekał szybko. Opóźnień poprzedniego wykonawcy i czasu związanego z rozstrzygnięciem nowego przetargu już się nie udało nadrobić. Tym bardziej, że chodziło nam przede wszystkim o uzyskanie takiej jakości robót, abyśmy mogli wystartować w konkursie Modernizacja Roku. Musieliśmy także dokonać zmian personalnych w kierownictwie pałacu. W sumie kosztowało nas to prawie rok opóźnienia. Ale nie żałujemy. Mamy się teraz czym pochwalić!



Nowożeńcy lubią tu przysięgać

Po Pałacu Kultury Zagłębia oprowadzała mnie Małgorzata Majewska, jego dyrektorka. Miałem okazję być w tym gmachu kiedyś, przed laty, wkrótce po uruchomieniu Pierwsze wrażenie – prawie nic się nie zmieniło.

- Cieszę się, że ma pan takie odczucia – mówi dyr. Majewska. Bardzo nam zależało, w tym także służbom konserwatorskim, aby odtworzyć w tym budynku to, co było dla niego charakterystyczne, niepowtarzalne. Tak, tu w największej trzydziesto-wiej sali zwanej Agorą są te same ręcznie malowane kafelki sprzed lat na 300 m.kw. ścian, ale pieczołowicie odrestaurowane. Niby taka sama, jak przedtem sala widowiskowa ze sceną, ale ta scena to już zupełnie inna, niż ta sprzed lat. Obicia krzesel na widowni też „stare”, a jednak... nowe. Niby takie same hole i korytarze, ale z odnowionymi marmurami i sztukateriami. Proszę też zwrócić uwagę na dyskretnie ukrytą



windę, dzięki której niepełnosprawni ruchowo dotrą do każdego pomieszczenia pałacowego. Pracownie takie same, ale za to jak wyposażone! Dużą popularnością cieszy się też nasza sala ślubów. Podobno przynosi szczęście. Dzisiaj, kiedy praktycznie związek małżeński można zawrzeć w każdym miejscu, cieszymy się, że nowożeńcy wybierają właśnie nasz pałac...

Myślę, że nam się udało dokonać zmian przede wszystkim jakościowych, bez zbyt dużego ingerowania w to, co tu było i co potwierdza ten zabytkowy socrealistyczny charakter naszego pałacu. Okazało się, że można skutecznie w stare formy „włożyć” nowe treści.

To nie tylko zabytek

Pałac Kultury Zagłębia w Dąbrowie Górniczej zmodernizowany, z odnowionymi i podświetlanymi teraz elewacjami, z uporządkowanym otoczeniem zewnętrznym, to nie tylko obiekt zabytkowy. Szybko, po modernizacji, powrócił do pełnienia swojej podstawowej funkcji, jaką jest oddziaływanie na życie kulturalne w Zagłębiu. Ma pod swoją merytoryczną opieką nie tylko kluby osiedlowe w mieście, lecz także jedenaście świetlic środowiskowych w okolicznych miejscowościach.

W pałacowych pomieszczeniach odbywają się przedstawienia teatralne, koncerty filharmoniczne, festiwale i przeglądy dla młodych twórców, wystawy i spotkania. Przy pałacu działa wiele zespołów i grup artystycznych, zawodowych i amatorskich. Mają w nim siedzibę m.in. Orkiestra Kameralna Zagłębia Dąbrowskiego, miejska orkiestra dęta, młodzieżowe zespoły muzyczne, dziecięce zespoły wokalne - taneczne, zespoły pieśni i tańca „Gołonogowianie” oraz „Zagłębiacy”, galeria sztuki...

Po modernizacji pałac znowu żyje.

/z/

Tylko trzepaka żal!

*„Dziecko, bawiąc się,
doznaje po raz pierwszy w życiu
radości twórcy i władcy”*

(Antoni Kępiński)

Które z nas, dzieci epoki socjalizmu, nie było twórcą i władcą każdego popołudnia? Od wczesnej wiosny do późnej jesieni w miejskich blokowiskach tętniło życie, słychać było śmiech, gwar, tupot dziecięcych nóg. Osiedlowe place zabaw były miejscem rozrywki dla tych najmłodszych i tych zupełnie starszych. Nawet tabliczka „szanuj zieleń” nie przeszkadzała zagorzałym „sportowcom”, którzy właśnie rozgrywali mecz „życia”. Czy dziś dzieci nie mają potrzeby bycia twórcą i władcą?

Potrzeba matką wynalazku

Bez względu na rozwój technologii i cywilizacji dzieci zawsze będą potrzebować miejsc, w których mogą stać się twórcą i władcą. Na przestrzeni tych ostatnich lat przemian politycznych, gospodarczych i technologicznych ewoluowała nasza wizja poczucia bezpieczeństwa najmłodszych. Dziś dzieci mają podane jak na tacy zabawy i pomysły, do których ich rodzice musieli dochodzić sami. Wyobraźnia tworzenia była niczym nieograniczona, czemu sprzyjała architektura placów zabaw.



Zabawa niejednokrotnie była przeniesieniem filmu przygodowego w realia blokowiska. Każda „banda” miała swoją „tajną bazę” zajmującą krzaki bądź drzewa. Trzepak był „urządze-

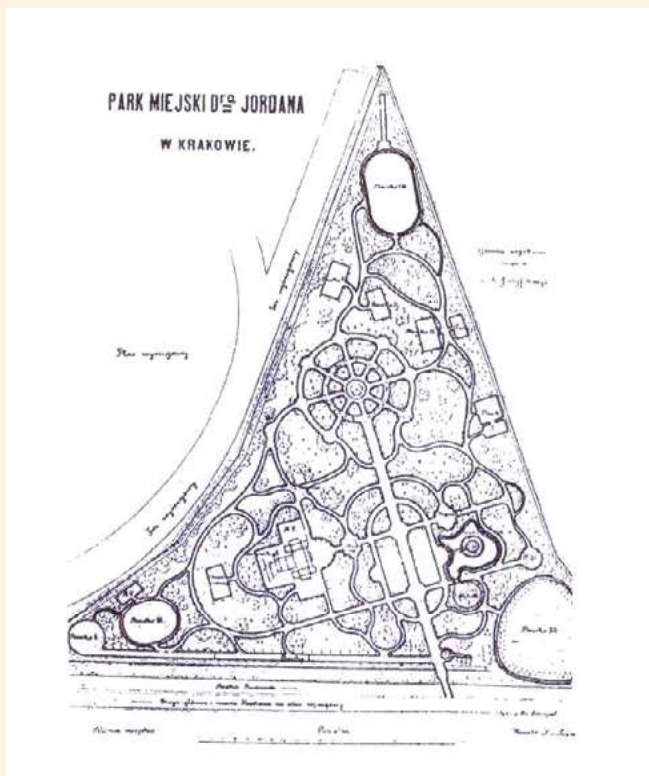
niem wielofunkcyjnym”, dziś na placu zabaw jest kilka urządzeń – jedno służy do wspinania, inne do robienia „fikołków” a jeszcze inne są typowymi drabinkami. Dziś próżno szukać dzieci zwisających głowami w dół na trzepakach, które zostały jeszcze przed odnowionymi i odmalowanymi blokami. Zanika sentymentalne wspomnienie trzepaka, pod którym spotkać można było swoją „pierwszą miłość”, pogadać o „problemach życia”, zdobyć umiejętność wiszenia na jednej nodze, a w okresie przedświątecznym stać w kolejce do trzepania dywanów różnej wielkości. Nieodparcie odnoszę wrażenie, że w procesach modernizacji miast najbardziej ucierpiały dzieci.

Radośnie, kolorowo i bezpiecznie

W ostatniej dekadzie zauważyć można tendencję „znikania” starych ślizgawek, huśtawek, piaskownic sprzed bloków, a na ich miejsce jak grzyby po deszczu pojawiają się tabliczki „zakaz gry w piłkę”. Gdzie zatem dzieci mogą kształtować swoją wyobraźnię i szkolić tężyznę fizyczną? Otóż już nie tylko w miastach, miasteczkach ale również na wsiach pojawiły się nowoczesne, kolorowe a przede wszystkim bezpieczne miejsca przeznaczone do zabaw dla dzieci. Część z nich jest ogrodzona, część stoi na otwartej przestrzeni, ale „tajnej bazy” już niestety się niezbuduje, bo i gdzie jak krzaka próżno szukać? Trudno tu mówić o renowacji placów, bo praktycznie powstają one od nowa. Na nowych placach zabaw szczególnie liczy się bezpieczeństwo najmłodszych. Prócz urządzeń służących zabawie dzieci ważną stała się nawierzchnia, która zgodnie z wytycznymi MEN (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lipca 2009 r. Dz.U. Nr 110, poz.915) musi być piankowa bądź gumowa (w kolorze pomarańczowym) i tartanowa (w kolorze niebieskim). Taka nawierzchnia ma spełniać wszelkie Polskie Normy i amortyzować upadek dziecka z wysokości do 1,5 m. Sprzęt montowany na takich placach zabaw powinien posiadać przynajmniej trzy letni okres gwarancji i wykonany powinien być z bezpiecznych i trwałych materiałów, a do tego powinien posiadać wszelkie certyfikaty bezpieczeństwa (wg norm EN-1176 i EN 1177). Każdy plac zabaw powinien być wyposażony w Regulamin korzystania z urządzeń oraz dokładną informację kto odpowiada za usterki techniczne, gdyby już takie wystąpiły. Krzaki i drzewa, z których dzieci mogłyby pospadać zastąpiono eleganckimi ławeczkami, na których mogą zasiąść rodzice, dziadkowie pilnujący swoje latorośle. Wymogi bezpieczeństwa zaczęły gościć na placach zabaw na dobre w latach 90. XX wieku. Wtedy też zaczęły się silnie standardyzować, zmieniła się ich nawierzchnia i budulec urządzeń. Elementy ryzyka były coraz częściej usuwane, aż stało się to regułą. Bez względu na epokę dzieci mają nieograniczoną wyobraźnię. Taki bezpieczny plac zabaw może się okazać całkiem niebezpieczny, jeśli znudzone dzieciaki zaczną wykorzystywać sprzęty niezgodnie z ich przeznaczeniem.

Idea placów stara jak świat

Już w okresie średniowiecza pojawiły się pierwsze „ogrody zabaw” ale nie były one przeznaczone wyłącznie dla dzieci jak współcześnie. XIX wiek uważany jest za początek współczesnych placów zabaw. Pierwsze powstawały w Niemczech, Anglii i Stanach Zjednoczonych. 21 czerwca 1889 roku w Krakowie otwarto pierwszy plac zabaw w Polsce. Budowa trwała od wiosny do jesieni, posadzono ponad 100 tys. drzew i krzewów, wytyczono alejki, zbudowano basen i 12 mniejszych i większych placów i boisk wyposażonych w najnowszy sprzęt sprowadzony zza granicy. Pomysłodawcą tego olbrzymiego - pierwszego w Europie publicznego ogrodu zabaw i gier ruchowych dla dzieci do lat 15 – był polski lekarz, społecznik, pionier wychowania fizycznego w Polsce Henryk Jordan (w kolejnych latach powstawały tzw. Ogródki Jordanowskie w wielu miastach Polski, pod koniec lat 30-tych XX wieku istniało w Polsce już prawie 100 takich ogrodów).



Daje Unia lecz nie tylko

W Polsce nowe place zabaw powstają z różnych środków. Część z nich powstaje ze środków Unii Europejskiej w ramach RPO - Rewitalizacja zdegradowanych dzielnic miast. Przykładem takim może być Bydgoszcz (woj. kujawsko-pomorskie). Tu w ramach projektu Wyspa Młyńska III etap – budowa infrastruktury rekreacyjnej Wyspy Młyńskiej i jej najbliższego otoczenia wybudowano m.in. nowoczesny plac zabaw. (wartość projektu 26491342,45 PLN, wysokość dofinansowania 16046062,77 PLN). Również w ramach tego projektu powstała jedna z pierwszych w mieście plenerowych siłowni fitness przy ul. Ogrody. Pomysłodawcą był Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej „Budowlani” (dotacja pośrednia ok. 719.000 zł)



Plenerowa siłownia fitness wybudowana z inicjatywy SM Budowlani w Bydgoszczy

W Bydgoszczy od 2012 r. funkcjonuje budżet obywatelski. Mieszkańcy mają decydujący głos w sprawie inwestycji na swoich osiedlach. W 2014 roku na budowę placów zabaw i plenerowych siłowni wydano z budżetu obywatelskiego ponad milion złotych, a w 2015 roku uchwałą Rady Miasta zatwierdzono ponad milion pięćset tysięcy zł. Przykładowo w budżecie obywatelskim na rok 2015 r w Lublinie przeznaczono na podobny cel ponad 700 tys. zł., a w Rzeszowie 150 tys. zł. Tych inwestycji przybywa z każdym rokiem i na każdym osiedlu, co cieszyć powinno przede wszystkim tych najmłodszych, którzy potrzebują bezpiecznych miejsc by rozładować niespożyte pokłady energii.



Bezpieczny plac zabaw na bydgoskim osiedlu

Bez powrotu minęła epoka metalowych zjeżdżałni i drabinek, które mimo, że i wtedy nie były bezpieczne, to jednak były nieodzownym elementem życia codziennego setek dzieci z blokowisk. Dziś, mimo wszelkich atestów, certyfikatów również zdarzają się wypadki, bo wyobraźnia dziecka nie zna granic i nie podlega Polskim Normom. Różnica między niebezpieczeństwem, a ryzykiem na placu zabaw polega na tym, że ryzyko jest w kalkulowane w zabawę, dzieci najczęściej są go świadome. Ryzykowne jest wchodzenie na sam szczyt wielopiętrowej zjeżdżałni. Możesz jednak zjechać z niższego poziomu. Możesz zdecydować. Element ryzyka jest niezbędny, uczy nas oceniania własnych możliwości, podejmowania wyzwań. Tylko tego trzepaka jakoś żał!

Tekst i zdjęcia: Alicja Gołata

Zespół ćwiczył, roboty trwały Nowe oblicze pałacu „Śląska”

Zespół Pałacowo-Parkowy w Koszęcinie, siedzibę Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk”, remontowano przez 9 lat. Ostatni II i III etap projektu trwał od 2010 roku i zakończył się w czerwcu 2014 roku. Kosztem 42 milionów złotych zrewitalizowano m.in. wnętrza i elewację pałacu, park i ogrodzenie wokół niego. Efekt jest olśniewający.

Koszęcin na trwałe wpisał się w dzieje kultury polskiej – od 62 lat jest siedzibą Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk”, który tu właśnie ćwiczy, przygotowując się do występów na całym świecie, organizuje zajęcia edukacyjne i artystyczne, koncerty i rozmaite imprezy. Każdego roku odwiedzają to miejsce dziesiątki tysięcy turystów, głównie dzieci i młodzieży.



Nie ma się więc co dziwić, że tak intensywnie eksploatowany obiekt potrzebował rewitalizacji. Prowadzono ją aż 9 lat i z uwagi na zakres niezbędnych robót oraz fakt, że Zespół musiał przez ten czas normalnie pracować. – *To było największe wyzwanie* – podkreśla Zbigniew Cierniak, dyrektor Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk”. – *Dwustusiedemdziesięcioosobowy Zespół musiał ćwiczyć, ale też prowadzić swą codzienną pracę edukacyjną i artystyczną, obiekt musiał być otwarty dla turystów. By pogodzić te wszystkie działania należało tak przygotować plan pracy, podzielić ją na takie etapy, by nie zaburzać sprawnego funkcjonowania w obrębie Zespołu Pałacowo - Parkowego. Trzeba było zadbać o bezpieczeństwo zwiedzających, ale i zabezpieczyć olbrzymi majątek „Śląska” przed ewentualnym zniszczeniem, przede wszystkim bezcenne stroje. Najtrudniejsze były ostatnie trzy lata, które w największym stopniu odmieniły nasze obiekty, a przez to wymagały od nas największego wysiłku organizacyjnego.*

Przebudowa i remont objęły oba skrzydła pałacu oraz łącznik między nimi. Przebudowano pomieszczenia dydaktyczne, reprezentacyjne (sale: Balową, Kominkową i Zieloną), administracyjne, komunikacyjne, w tym hol, recepcję, szatnię i sanitariaty, także kostiumernię, szwalnię, warsztat szewski.

Koszęcin Koło Lublińca

Rewitalizacja Zespołu
Pałacowo-Parkowego

Inwestor:

Zespół Pieśni i Tańca „ŚLAŚK”
im. Stanisława Hadydy, Koszęcin

Wykonawca:

„CZ.P.B.P. PRZEMYSŁÓWKA” S.A.
Częstochowa

Autor:

„STUDIO QATRO” Pracownia
Projektowa, Katowice

Szereg pomieszczeń, w tym nieużytkowaną do tej pory część poddasza zaadaptowano na bazę noclegową. Na poddaszu urządzono salę wystawienniczą. Przywrócono dawny wygląd pałacowej wieży i wejścia do pałacu od strony parku.

Oczywiście, takie zmiany wymagały przebudowy istniejących bądź wykonania nowych sieci i przyłączy: elektrycznych, wodociągowych oraz kanalizacji sanitarnej i deszczowej.

Wiele prac wykonano w parku, zagospodarowując jego teren i lokalizując w nim obiekty małej architektury. Przeprowadzono wycinkę chorych, grożących przewróceniem się drzew, dokonano nowych nasadzeń. W parku pojawiły się ławki i latarnie, plac zabaw dla dzieci, boisko do koszykówki i siatkówki oraz kort do tenisa. Zrehabilitowany staw ozdobiono fontanną. Parkowe alejki otrzymały nowe nawierzchnie, podobnie jak drogi dojazdowe i parkingi.



fot. Ireneusz Dorożański

– Zapewnienie finansowania tego przedsięwzięcia wymagało udowodnienia, że projekt wart jest środków, o które występujemy. Na Śląsku potencjalnych beneficjentów jest mnóstwo, musieliśmy się więc liczyć z twardą, merytoryczną oceną naszych planów, musieliśmy przekonać oceniających, że wydanie środków na ten właśnie cel przyniesie wymierne korzyści całemu regionowi, choćby poprzez rozszerzenie form działalności Zespołu czy zakres jego oddziaływania.



Zbigniew Cierniak,
dyrektor Zespołu Pieśni
i Tańca „Śląsk”:

Czy komuś śniła się kiedyś rewitalizacja plaży i nadbrzeża?

Kąpieliska po liftingu

Ach jak przyjemnie kołysać się wśród fal gdy... woda czysta i plaża ładna! Polska to kraj usłany jeziorami, rzekami, terenami które stworzone są do wypoczynku. Cóż z tego, że wiele tych miejsc zatraciło dawną swą świetność. Po latach prosperity ośrodków zakładowych, w których dzielnie spędzała wakacje cała załoga, pływając na rowerach wodnych, kajakach, na dwie zmiany zapożyczając stołówkę, a wieczorami bawiąc się na wieczorkach zapoznawczych - wiele takich miejsc uległo degradacji i zniszczeniu. Dziś, na nowo odkrywamy zalety wypoczynku na świeżym powietrzu rozpoczynając mozolną walkę z połamanymi pomostami, ławeczkami, stertą śmieci na plażach i w wodzie.



Gmina Barlinek, Pomost w Barlinku

Plaża jak nowa

Ciekawy pomysł na rewitalizację plaży miejskiej miała gmina Moryń (województwo zachodnio - pomorskie). Objęła ona budowę pawilonu, w którym znajdują się: pomieszczenie magazynowe na sprzęt pływający, pomieszczenie ratowników z łazienką, punkt pierwszej pomocy, toalety, przebieralnię oraz lokal gastronomiczny z tarasem. Strzałem w dziesiątkę stał się pomysł, by obiekt stylem architektonicznym nawiązywał do pawilonu, który zbudowano tam w 1926 roku. Całkowity koszt inwestycji to 520 970,70 zł. (dofinansowanie ze środków unijnych wyniosło 230 452,00 zł.)

Gdzie ta keja, a przy niej ten jacht?

Na Podkarpaciu! Nad Jeziorem Tarnobrzeskim. Inwestycja na zlecenie urzędu miasta w Tarnobrzegu. Wybudowano keję i Stację Żeglarską - trzykondygnacyjny obiekt. Znajduje się w nim: sala wykładowa, świetlica, szatnia, bufet, kuchnia, pokoje gościnne, pomieszczenia administracyjne i taras widokowy. Dzięki specjalnym platformom z obiektu mogą korzystać także osoby niepełnosprawne. W ramach inwestycji nad

Jeziorem Tarnobrzeskim powstał też hangar na łódki, w którym można wykonać przegląd i naprawić sprzęt pływający. Ważną częścią inwestycji była budowa pomostu pływającego przeznaczonego do cumowania kajaków, łódek czy rowerów wodnych. Keja ma kształt litery "T" i długość 61 m. Wyposażona jest w stanowiska ratownicze oraz drabinki bezpieczeństwa. W ramach inwestycji zagospodarowany został również teren przyległy do stacji. Powstały m.in. dwie altany grillowe, chodniki, ścieżki rowerowe, miejsca parkingowe, drewniany pomost i paleniska na ogniska. Teren został też oświetlony i ogrodzony. Budowa stacji żeglarskiej była częścią projektu rewitalizacji terenów przemysłowych nad Jeziorem Tarnobrzeskim. Całkowity koszt inwestycji wyniósł 5,7 mln zł. (dofinansowanie unijne z Regionalnego Programu Operacyjnego woj. podkarpackiego wyniosło ponad 1,8 mln zł).

W grupie różnie

Z ciekawą inicjatywą wyszedł samorząd woj. warmińsko-mazurskiego. Dotychczas przekazał ponad 63 mln zł na inwestycje realizowane za pośrednictwem czterech Lokalnych Grup Rybackich - Zalew Wiślany, Wielkie Jeziora Mazurskie, Mazurskie Morze i Pojezierze Olsztyńskie. Stowarzyszenia te zrzeszają przedstawicieli sektora rybackiego, w tym gminy i powiaty, przedsiębiorców oraz organizacje społeczne. Pośredniczą w przekazywaniu wsparcia z UE w ramach programu operacyjnego "Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich". W ramach otrzymanych dotacji ze środków unijnych udało się m. in. rozbudować przez gminę Ruciane-Nida infrastrukturę turystyczną wokół jeziora Nidzkiego, wyremontować stację wodną w powiecie elbląskim, gminną ekoplażę nad jeziorem Roś k. Pisz, stworzyć profesjonalne łowisko wędkarskie pod Biskupcem, które przyciąga miłośników przysłowiowego „kija”. Do plażowania w urokliwych zakątkach Warmii i Mazur nie trzeba nikogo specjalnie namawiać, ale dzięki wsparciu unijnemu plaże i jeziora nabierają nowego wymiaru. Za pieniądze z UE realizowane są projekty z zakresu ochrony środowiska i dziedzictwa przyrodniczego, rozwoju infrastruktury turystycznej i gospodarczego wykorzystania jezior, poprawy jakości życia mieszkańców i efektywności sektora rybackiego oraz konkurencyjności przedsiębiorstw trudniących się rybołówstwem.

SIEJA to nie tylko ryba!

Z podobną inicjatywą co województwo warmińsko-mazurskie, wyszło również województwo zachodniopomorskie. Trudno się dziwić, bo na tym terenie znajduje się ponad 3 tys. jezior (w całej Polsce ok. 9 tys.). Stowarzyszenie SIEJA to jedna z siedmiu grup lokalnych działających na tym terenie, której celem jest rewitalizacja, rekultywacja i ratowanie fauny i flory jezior

i cieków wodnych znajdujących się na terenie 12 gmin wchodzących w skład Stowarzyszenia oraz propagowanie ekoturystyki. Innymi słowy chodzi o to, by dzięki wsparciu unijnemu ratować to co zostało i sprawić by turyści gremialnie przybywali na odnowione plaże, zażywali kąpeli w czystych wodach województwa zachodniopomorskiego. W ramach dofinansowania ze środków UE można napotkać na ciekawe inwestycje. Jedną z nich jest np. modernizacja pokładu i platformy widokowej nad jeziorem Barlineckim. W trakcie realizacji inwestycji wymienione zostały deski, poręcze, barierki oraz słupki podtrzymujące daszki altan. Dodatkowo, oczyszczono i zabezpieczono antykorozyjnie elementy stalowe i wykonano nową nawierzchnię promenady i nowe schody. Realizacja tej modernizacji z pewnością przyczyniła się do lepszego wykorzystania walorów przyrodniczo-krajobrazowych oraz dziedzictwa historyczno-kulturowego w Barlinku. Obiekt jest dostępny dla osób niepełnosprawnych. Sąsiedztwo z obiektami gastronomicznymi, hotelem, pensjonatem oraz kompletność z innymi projektami realizowanymi przez gminę, dodatkowo wzmacnia jego funkcję jako infrastruktury turystycznej. Jezioro Barlineckie jest włączone do sieci Natura 2000. Rewitalizacja tego miejsca już przynosi wymierne efekty, ponieważ odnotowano znaczny rozwój ruchu turystycznego. Położenie obiektu sprawia, że cieszy się on wielką popularnością wśród mieszkańców i turystów. Całkowity koszt realizacji projektu 163 259,52 zł (Kwota dofinansowania: 138 770,59 zł)



Plaża, pomost i punkt widokowy nad j. Miedwie, gmina Warnice

Kolejną ciekawą inwestycją na terenach SIEJi to budowa punktu widokowego wraz z punktem informacji turystycznej poprzez zagospodarowanie terenów z przeznaczeniem na plażę nad j. Miedwie w miejscowości Wierzbnio w gminie Warnice. W ramach realizacji projektu zagospodarowano plażę w miejscowości Wierzbnio nad jeziorem Miedwie. Powstał tam drewniany pomost zakończony domkiem nad wodzie, który pełni też rolę punktu widokowego. Dodatkowo, teren został wyposażony w małą architekturę oraz drogi dojazdowe. Całość jest dostępna i przystosowana do potrzeb osób niepełnosprawnych. Dzięki zrealizowanej inwestycji odpoczywający, windsurferzy, wędkarze, uczestnicy wycieczek rowerowych mogą korzystać z powstałego zaplecza so-

cialno-sanitarnego. Inwestycja pozwoliła tak przygotować teren, aby stanowił atrakcję dla mieszkańców gminy i przyciągał turystów. Całkowity koszt realizacji tego zadania to 756 180,85 zł (Unia dała 500 000,00 zł). Podobnych inwestycji w Polsce są dziesiątki jeśli nie setki. Dzięki uzyskanym funduszom piękniej nasze tereny przyciągają turystów i miłośników przyrody.



Jezioro Brzeźniak

W Opolu... nie tylko do amfiteatru!

Dzięki wsparciu Unii Europejskiej również w Opolu można zażywać kąpeli wodnych i słonecznych. Kąpielisko Bołko to w okresie letnim jedno z ulubionych miejsc opolan. Zwłaszcza od momentu, kiedy przeszło gruntowną modernizację. Po rewitalizacji kąpielisko przyciąga tłumy plażowiczów. W ramach rewitalizacji powstała piękna plaża - nawieziono ponad 450 ton piasku. Jest też wytyczony obszar do kąpeli z wyrównaną linią brzegową. Jest wreszcie piękny pomost, stała opieka ratowników, boiska do siatkówki plażowej, a także publiczne toalety. Rewitalizacja kąpieliska to element projektu Odra Urzeka, finansowanego ze środków unijnych. Koszt rewitalizacji wyniósł 3 miliony złotych, z czego milion dołożyła Unia Europejska.

Alicja Gołata

Pieniądze szczęścia nie dają, ale znacznie je ułatwiają i sprawiają, że zaniedbane, zrujnowane i zaśmiecone obszary przechodzą metamorfozę niczym brzydkie kaczątko. Cieszy fakt, że dofinansowanie płynące z Unii Europejskiej dociera nie tylko do dużych metropolii, ale zasila małe gminy, sołectwa, które w normalnych warunkach nigdy nie zmodernizowałyby tych obszarów, bo lista ważniejszych inwestycji jest długa. Pamiętajmy jednak, że na nic jednak zda się wysiłek włożony w rewitalizację, jeśli my – turyści nie uszanujemy tej pracy.

Integracyjny, zabytkowy czy komercyjny? Wizytówka z peronem w tle

Czasy, kiedy dworce kolejowe były miejscem, w którym można kupić bilet, sprawdzić rozkład jazdy czy tylko zwyczajnie poczekać na pociąg - odchodzą w zapomnienie. Za to nie można oprzeć się wrażeniu, że w ostatnich latach w szybkim tempie - począwszy od największych aglomeracji po miasteczka i miejsciny - rośnie liczba dworców, których wyglądu i standardu nie powstydziliby się miasta europejskie. Taki stan to efekt szeroko zakrojonego, śmiałego programu modernizacji dworców kolejowych, które PKP prowadzi w dużej części przy udziale środków pozyskanych z Unii Europejskiej.

Czysty, zadbane, z urodą pierwowzoru

Trudno nie zgodzić się z opinią, że to właśnie dworzec jest pierwszą i najbardziej sugestywną wizytówką miasta. Bo czy przybywając pociągiem do obcego miasta nie od dworca właśnie zaczynamy wyrabiać sobie zdanie o jego atrakcyjności, czystości i władzach? Wiedzą o tym zarówno ci ostatni, jak i samo PKP, które nie szczędzi pomysłów i środków, by modernizując i odświeżając swoje obiekty ze znaków czasu, podnieść ich atrakcyjność i funkcjonalność, nie zatracając przy tym historycznych walorów. Czyste, zadbane, oddające urodę pierwowzoru dworce są bowiem tak samo ważne dla wizerunku przystówiowej kolei, jak nowoczesne, szybko jadące pociągi, atrakcyjne rozkłady i taryfy. Kto wie nawet, czy nie ważniejsze, bo właśnie od nich zaczyna się kontakt pasażera z koleją, a wiadomo - jaki pan... taki kram.

Jak Polska długa i szeroka

Realizację programu modernizacji dworców kolejowych przy znacznym udziale dotacji pozyskanych z Funduszu Spójności z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko PKP rozpoczęły w 2010 r. Za sprawą trzech projektów unijnych, które znalazły się na liście indywidualnej programu, bardzo szybko możliwa stała się przebudowa i modernizacja kilku najważniejszych dworców kolejowych w kraju. Pierwszymi obiektami, które zostały poddane modernizacji i swą krasę uzyskały dzięki unijnemu wsparciu były dworce kolejowe Gdynia Główna, Wrocław i Kraków Główny. Prace remontowe i odtworzeniowe na wrocławskim i gdyńskim dworcu zakończyły się w czerwcu 2012 r., a w lutym 2014 r. oddano do użytku pierwszy w Polsce podziemny dworzec kolejowy Kraków Główny. Kolejne dworce: Szczecin Główny, Gliwice oraz Bydgoszcz Główna zostaną przebudowane do końca 2015 r.

Efekty programu modernizacji noszą także budynki dworcowe w Malborku, Kutnie, Brzegu, Przemysłu, Radomiu, Sieradzu, Katowicach i Poznaniu. Zostały one odrestaurowane w swoim historycznym kształcie i przystosowane do potrzeb współczesnych podróżnych. Proces modernizacji dworców kolejowych cały czas jest kontynuowany, a dzięki dość głębokiej finansowej unijnej „studni” na bieżąco przybywa coraz więcej tych pieszczących oko, ważnych zarówno dla kolei, jak i dla pasażera obiektów.

W ciągu ostatnich kilkudziesięciu miesięcy w Polsce zmodernizowano 67 dworców za ponad miliard złotych. Sięgnijmy po przykłady.



Nowa-stara Bydgoszcz Główna

Nowa-stara Bydgoszcz Główna

Stary budynek frontowy dworca głównego w Bydgoszczy już od dawna nie cieszył oka ani podróżnych ani turystów. Nic dziwnego - lata świetności bydgoskiego dworca sięgają czasów PRL, a ostatnią jego przebudowę wykonano w 1968 r., nadając mu formę, która przetrwała do niedawna. Bydgoszczanie z niecierpliwością wypatrują więc tego, który właśnie powstaje - a będzie to jeden z najnowocześniejszych tego typu obiektów w Polsce. Swoista „demołka” starego obiektu wykonana przy użyciu dźwigów wyposażonych w ponad 20-metrowe wysięgniki była widowiskiem cieszącym się dużym zainteresowaniem.



Rozpoczęła modernizację dworca w duchu koncepcji "Inside-outside". Zgodnie z nią zostanie odrestaurowany stary dworzec wyspowy oraz zbudowany nowy 5-kondygnacyjny obiekt. Na najwyższej kondygnacji znajdują się biura, na najniższej zaś - kasy biletowe i tunel prowadzący na perony. Prace, które już minęły półmetek, obejmują obydwa budynki dworca, perony oraz teren wokół stacji. Znajdujący się między peronami zabytkowy obiekt jest zrewitalizowany, dzięki czemu odzyska swój wygląd z czasów pruskich. Prace obejmują również gruntowną modernizację przejścia podziemnego, peronów, na których powstaną nowe wiaty, a także uporządkowanie otaczającego dworzec terenu. Zmodernizowany dworzec Bydgoszcz Główna będzie spełniał wymogi niezbędne do obsługi i swobodnego poruszania się pasażerów niepełnosprawnych. Oprócz ścieżek prowadzących i specjalnych oznaczeń dla osób niedowidzących, w budynku pojawią się także windy wyposażone w system informacji głosowej i oznaczenia w języku Braille'a. Zaplanowano także sklepy i lokale gastronomiczne. Inwestycja ma być oddana do użytku do końca 2015. Dotychczasowe, zgodne z planem postępy prac pozwalają sądzić, że termin zakończenia inwestycji zostanie dotrzymany. Bo już w tej chwili pasażerowie mogą korzystać z odnowionych kilku peronów. Projekt jest współfinansowany ze środków unijnych w ramach Programu

Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, a jego koszt oszacowano na blisko 197 mln zł.

Integracyjny Kraków Główny

To prawdziwe „centrum przesiadkowe” - element węzła komunikacyjnego, wyróżniający się wieloma funkcjami, w dodatku - krakowski dworzec jest jedynym dworcem zlokalizowanym całkowicie pod ziemią, bezpośrednio pod peronami kolejowymi.

Na czym polega jego wyjątkowość? Nowy dworzec został zintegrowany z przystankami podziemnego tramwaju oraz dworcem autobusowym, z którego odjeżdżają autobusy

komunikacji miejskiej i dalekobieżnej. Dzięki połączeniu kolejowemu - także z portem lotniczym w Balicach.

Całkowita powierzchnia obiektu wynosi ponad 12,6 tys. metrów kwadratowych. Pasażerowie mają do dyspozycji m.in. trzy poczekalnie, 28 kas biletowych, punkty informacyjne, skrytki bagażowe oraz 50 punktów komercyjnych: sklepów, restauracji i kawiarni.

Kompleks krakowskiego dworca składa się łącznie z czterech poziomów - dwóch nad i dwóch pod ziemią. Pasażerowie mają do dyspozycji 25 wyjść na pięć peronów, w tym 10 wind i 15 ciągów schodów ruchomych. Obiekt jest w pełni przystosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych - oprócz wind i ruchomych schodów, na terenie dworca znajdują się oznakowania dla osób niewidomych.

Inwestycja o wartości prawie 134 mln zł jest finansowana ze środków Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko Unii Europejskiej. Jest to jeden z trzech, obok Wrocławia i Gdyni, projektów tego typu, finansowanych ze środków unijnych.

Centralnym punktem oraz wizytówką dworca jest powstały w 1996 roku, dwumetrowy, żeliwny globus, który pierwotnie stał na poziomie peronów.

Zabytkowy Szczecin Główny

To jedna z najstarszych stacji kolejowych w Polsce. Pierwszy pociąg wjechał na dworzec o ówczesnej nazwie Berlinerbahnhof (Dworzec Berliński) 15 sierpnia 1843, dając początek liniom kolejowym na Pomorzu. Około roku 1900 powstał budynek dworca, który po licznych przebudowach i odbudowie po zniszczeniach II wojny światowej istnieje do dzisiaj. Częścią dworca jest znajdujący się pod nim schron przeciwlotniczy. Jest to to największy cywilny schron w Polsce z okresu II wojny światowej.

Wyjątkowość dworca w Szczecinie polega na tym że jest objęty ochroną konserwatorską. W wyniku modernizacji dworzec zmienił wygląd, choć jest to raczej przebudowa, a nie



budowa nowego obiektu. Zgodnie z planami, do końca 2015 roku na terenie dworca i terenów przyległych ma powstać zintegrowane centrum komunikacyjne, konsolidujące transport kolejowy, samochodowy, autobusowy i tramwajowy. Przy dworcu powstanie centrum przesiadkowe Szczecińskiego Obszaru Metropolitalnego.

Zmodernizowany, bardziej funkcjonalny obiekt będzie miał wysokość 18 m i kubaturę ponad 55 tys. m³. Wartość projektu to ponad 171 mln złotych.

Wpasowane w otoczenie

Kierując się względami tak użyteczności, jak ekonomii i estetyki, PKP pracują nad nową strategią projektowania dworców kolejowych. Plany są na miarę ambicji zarządcy narodowej sieci kolejowej, jak również oczekiwań coraz bardziej wybrednych odbiorców o co najmniej europejskich doświadczeniach. Wśród wielu planów - przy wydatnym wsparciu pochodzącym ze środków unijnych - ważne miejsce zajmuje stworzenie aglomeracyjnych, innowacyjnych dworców systemowych. Jak podkreśla zarząd PKP - koncepcja dworca innowacyjnego oznacza nic innego jak to, że będzie go można sprawnie zaadaptować do lokalnej specyfiki. Chodzi o to, żeby pasował do otoczenia. Obiekty zaś, które powstaną w ramach tego projektu, mają łączyć funkcję dworcową z funkcją komercyjną. Co to oznacza w praktyce? Chociażby to, że nowe budynki będą bardziej energooszczędne. Zadanie to ma spełniać także kolejna innowacja - przyciemnienie budynku czy peronów w nocy. Będą one bardziej oświetlone w momencie wjazdu pociągu na stację. A to pozwoli na zmniejszenie

zużycia energii elektrycznej.

Koncepcja innowacyjnych dworców nie może pominąć potrzeby osób niepełnosprawnych. Z myślą o nich zostanie na dworcach zainstalowany monitoring, a przy budynkach pojawią się stojaki dla rowerów. W części komercyjnej dworców znajdują się punkty usługowe i bankomaty. Nie zabraknie również kas lub automatów do sprzedaży biletów.

Nie tylko dla podróżnych...

Przeglądając efekty realizacji programu modernizacji dworców kolejowych nie należy zapominać, że coraz bardziej zmieniają się funkcje pełnione przez dworce kolejowe. Jak pokazuje życie, skraca się czas przebywania podróżnych na

dworcach, a tym samym zmniejsza się zapotrzebowanie na wykorzystanie powierzchni dworca kolejowego w zakresie związanym z ich obsługą. Wolne powierzchnie przeznaczone są na wynajem w celach komercyjnych - na dworcach mnoży się od sklepików, butików, punktów fryzjerskich i wszelkich innych. To swoiste małe centra handlowe.

Jeśli weźmiemy pod uwagę, że w Polsce istnieje ponad 2.500 dworców kolejowych, z których ruch pasażerski obsługuje około 600 dworców kolejowych pozostających w gestii PKP S.A., pole do działania jest spore. I fantazji tu nie brakuje, czego dowodem jest chociażby dworzec w Wejherowie, który w wyniku prac modernizacyjnych stał się także wizytówką kulturalno-edukacyjną miasta. Nie gdzie indziej, a na dworcu właśnie swoje miejsce znalazły pracownie dla działów tamtejszego muzeum, sala konferencyjna przeznaczona na lekcje muzealne dla różnych grup wiekowych i spotkania kół zainteresowań, nie mówiąc już o czytelni dla młodzieży, która na dworcu przyjemnie i pożytecznie spędzi czas w oczekiwaniu na swój pociąg. Efekty modernizacyjne obfitują zatem coraz bardziej w walory edukacyjne, kulturalne, wychowawcze i społeczne.

Zgodnie ze stanowiskiem zarządu PKP, z modernizacją dworców przy wsparciu środków unijnych wiążane są duże plany i nadzieje. W nowej perspektywie unijnej na lata 2014-2020 planowana jest realizacja projektu dla wszystkich większych aglomeracji. Obecnie prowadzone są analizy dotyczące możliwości przebudowy tych obiektów.

Mirosława Chabowska

Hotele na nowo piszą swoją historię

Modernizacje z inspiracją

Przeglądając bogatą listę polskich hoteli zmodernizowanych w ostatnich latach nie sposób nie pokusić się o próbę wyłonienia kluczy, według których hotele odzyskują nowy blask, wracają do swojej świetności, a tętniące w nich życie na nowo pisze ich historię. I nie chodzi tu wcale o ilość gwiazdek - znak standardu i luksusu, a o bogate źródło inspiracji, która nadaje hotelom wyróżniające je specyfikę, smak i styl.

Transformacja bardzo różnych obiektów hotelowych odbywa się w Polsce już od wielu lat. Wśród nich są zarówno obiekty zabytkowe, jak i budynki sprzed zaledwie kilku dziesięcioleci. Owe przeobrażenia mają różnorakie źródła - niekiedy potrzeba modernizacji starszych budynków wynika z prozaicznej konieczności, np. uzyskania zgodności z normami i wymaganiami chociażby w zakresie efektywności energetycznej, czasami z potrzeby dostosowania budynków do nowych form ich użytkowania, najczęściej jednak - z dążeń do nadania im świetności lub przywrócenia dawnego i często zabranego przez czas - blasku. I tu spotykamy się z imponującą mozaiką i bogactwem pomysłów.

„Szykowna fuzja stylów”

Warszawski Hotel Bristol - już od ponad stu lat znajduje się w grupie najbardziej rozpoznawalnych obiektów Warszawy. Zachwyca niezmiennie zarówno prestiżową lokalizacją przy samym Trakcie Królewskim, jak również wyjątkową bryłą i neorenesansowym stylem, który znakomicie wkomponowuje się w urodę pobliskiej architektury Starego Miasta i Zamku Królewskiego. Trudno nie zgodzić się, że to atuty, które zobowiązują. A jeśli do tego doda się wspaniałą historyczną przeszłość Bristolu, w którą wpisują się tak znakomite postaci jak jego założyciel Ignacy Paderewski, słynny malarz Wojciech Kossak, znamienity śpiewak Jan Kiepura, a także Pablo Picasso, Marlena Dietrich czy Artur Rubinstein - tworzy się nietuzinkowa jakość, która nadaje i wręcz narzuca poziom dalszego życia hotelu. W jaki sposób ta elitarna jakość znalazła wyraz w transformacjach tego imponującego i magnetycznego miejsca?



Ideą największej renowacji, która zakończyła się w 2013 roku były rozwiązania łączące przeszłość z tradycją. Więcej - łączące Polskę z resztą świata, bo hotel Bristol od leci taką właśnie funkcję pomostu międzykulturowego pełnił. Nowe

wnętrza zostały zaprojektowane przez Anitę Rosato - uznaną projektantkę z Londynu, specjalizującą się w tworzeniu wystroju i to nie takich sobie, a pięciogwiazdkowych hoteli. Inspiracją nowych wnętrz hotelu Bristol był styl Art Deco, a także jego wygląd z początku XX wieku. Style te zostały skomponowane z nowoczesnymi, ale ponadczasowymi dodatkami, co w rezultacie przyniosło designe, który jest szykowną fuzją stylów. Przy renowacji dużą wagę przywiązano do jakości wykorzystanych materiałów, które zostały sprowadzone z całego świata. Zachowany został częściowo zabytkowy charakter hotelu, natomiast secesyjne wyposażenie wnętrz - meble z Henrykowa, lampy, firanki, zasłony i dywany z Anglii połączono z najnowocześniejszym komfortem. Powrót do historycznych korzeni obiektu z początku XX wieku - główne założenie prac remontowych - został osiągnięty, a hotel Bristol dołączył do prestiżowej grupy The Luxury Collection, skupiającej najpiękniejsze i najbardziej ekskluzywne hotele na świecie.



Historyczne wizytówki Wrocławia

Zmiana wizerunku ul. Józefa Piłsudskiego - jednej z głównych arterii Wrocławia łączy modernizację znajdujących się tam zabytkowych hoteli takich jak: Piast, Grand, Polonia i Europejski. Odzyskując dawny przedwojenny blask obiekty te zapewnią elegancki wygląd i luksusowy standard ważnego, reprezentacyjnego, a niegdyś kultowego fragmentu miasta. Swoisty związek niektórych z tych hotelowych obiektów ma charakter historyczny - charakterystyczna kopuła hotelu Piast tworzyła w przeszłości wraz z kopułą hotelu Grand tak zwaną bramę miasta, przez którą prowadziła najkrótsza droga z dworca kolejowego do centrum. Efekty renowacji hotelu, która zakończyła się w ubiegłym roku, przypominają ducha jego świetności z początku XX w., kiedy Piast był najnowocześniejszym i najdroższym hotelem we Wrocławiu, w budynku znajdowała się sala bilardowa i winiarnia, a siedzibę miał tu klub dzentelmenów, którzy korzystali z wykwintnej restauracji. Patrząc na monumentalny obiekt trudno uwierzyć, że w latach 70. poprzedniego stulecia Piast był jedną z najtańszych noclegowni w mieście, w której wypoczywali uczniowie i mało wymagający turyści.

Historia i nowoczesność w gotyckim zamku

Hotel Krasicki powstał w zaadaptowanych i zmodernizowanych budynkach podzamcza zamku w Lidzbarku Warmińskim, niegdysiejszej rezydencji Biskupów Warmińskich. Zespół zamkowy należy do najcenniejszych zabytków architektury obronnej w Polsce, a bywali w nim m.in. Mikołaj Kopernik i Dantyszek; tu też tworzył „książę poetów” Ignacy Krasicki i przebywali najwybitniejsi politycy oraz liczni królowie.

Czy można się dziwić, że przy takim znamienitym rodowdziej ambicje gospodarzy historycznego obiektu wykraczają daleko poza charakter wypoczynkowo-konferencyjny? Z pewnością nie. Tym bardziej, że równie niezwykle jest otoczenie.

Gotycka bryła zamku z XIV wieku stoi na zielonej wyspie otoczonej przez tamtejsze wody. Podzamcze natomiast było przez lata zaniedbane i popadało w ruinę. Jedno ze skrzydeł stanowi barokowy pałac, który pełnił niegdyś funkcje sądu. Dzięki przeprowadzonej modernizacji podzamcze zmieniło się w czterogwiazdkowy hotel z ponad 100 pokojami! Efekty modernizacji niebywałe – zgodnie z jej ideą udało się wydobyć walory zabytkowych murów i detali, które zestawiono dyskretnie z nowoczesnymi rozwiązaniami.

Wnętrza hotelu na zamku oddają historię miejsca - zarówno w postaci oryginalnych elementów z przeszłości, jak i nowych, nawiązujących do niezwykle gości, którzy tu bawili. I tak na cześć mistrza Kopernika wykładziny podłogowe to rozpikselowane nadruki gwiazd i planet, postać zaś biskupa Krasickiego jest obecna na ścianach w postaci fototapet.

Efekty tej pomysłowej i nietuzinkowej modernizacji? Po raz pierwszy polski hotel zebrał najważniejsze nagrody w konkursie Światowego stowarzyszenia hoteli! Hotel Krasicki uzyskał pierwsze miejsce w kategorii architektura i design – w skali światowej i europejskiej. A wyczyn to niebywały, ponieważ w konkursie startowało 100 europejskich hoteli i kilkaset z innych części świata.



W zgodzie z duchem miasta

Inspiracją dla zakończonej nie tak dawno modernizacji Hotelu Park Diament w Katowicach był industrialny charakter miasta. Nic dziwnego – Katowice tak właśnie - przemysłowo się kojarzą, a zjawisko turystyki biznesowej jest tu wszechobecne. Wyrazem tego jest chociażby wielość konferencji, kongresów, a wraz z nimi gości, którym warto zaprezentować specyfikę miasta. I mogą oni je poznawać w oryginalny sposób - między innymi w hotelu Park Diament, w którym Specjalna „Strefa Biz-

nes” adresowana jest do klientów biznesowych, nowoczesne zaś wyposażenie i kolorystyka oraz detale oddają przemysłowego ducha Katowic. Przypominają o nim również umieszczone na ścianach fotografie przedstawiające najciekawsze, warte odwiedzenia miejsca miasta i regionu.

W świecie zapomnianego „malucha”

Kto chciałby przenieść się w lata świetności polskiego przemysłu samochodowego i przypomnieć sobie klimat polskich ulic pełnych kolorowych Fiatów 126 p – nic trudnego. Wystarczy odwiedzić Hotel Ibis Styles w Bielsku – Białej. Pomysłem dla prac modernizacyjnych tego obiektu był właśnie poczciwy, już zapomniany „maluch” – niegdyś szczyt marzeń, ba - symbol wygody i mobilności przeciętnego „czterdziestolatka”.

Od śladów motoryzacyjnej „fiacikowej” inspiracji tu wręcz tłoczno - znajdziemy je na drzwiach pokoi hotelowych i sal konferencyjnych. Nie zabrakło ich także w lobby utrzymanym w biało-srebrnej i czerwonej kolorystyce. Lampy tam umieszczone nawiązują swoim wyglądem do reflektorów samochodowych. Na ścianach natomiast znajdziemy grafiki przedstawiające te kultowe dla Polaków auta. Pośród nich jest również mapa miasta, przy pomocy której goście mogą dzielić się wskazówkami, co można zobaczyć w okolicy i dokąd warto się udać. Motoryzacyjne skojarzenia budzi również nowa elewacja z ciekawie rozmieszczonymi lampami. Renowacja hotelu zakończyła się niedawno, a Fiat 126 p to oryginalny pomysł na aranżację i zagospodarowanie hotelowych wnętrz.

Nowa tożsamość w amerykańskim stylu

Akcenty amerykańskie to inspiracja, która towarzyszyła renowacji obiektu hotelu Wellstreet w Zielonej Górze. Z nowym duchem pojawiła się nowa marka, a wraz z nią odnowione - inne oblicze dotychczasowego hotelu. Jego wnętrza odnawiane są w jednolitym stylu zawierającym akcenty rodem ze Stanów Zjednoczonych. Szczególnie jest to widoczne w wystroju pokoi nawiązujących klimatem do amerykańskich miast. Nowa tożsamość hotelu tkwiąca w założeniu modernizacji okazała się dobrym wyborem, który przyniósł interesujące dla oka i atmosfery rozwiązania i efekty.

W pogoni za jeszcze jedną gwiazdką

Przytoczone przykłady modernizacji obiektów hotelowych - nieliczne wśród dziesiątek w każdym regionie Polski – to nie tylko historie, które swoje źródło znajdują w inspiracji, dobrych pomysłach i odpowiednich funduszach. W tle owych modernizacji kryje się hotelowa polska, dość twarda rzeczywistość, która byle jakości czy niskiej jakości nie daje szans. Warto zauważyć, że w ciągu ostatnich dziesięciu lat liczba hoteli w Polsce wzrosła o tysiąc, a w tym samym czasie przybyło tylko kilka hoteli z jedną gwiazdką. To wyraźny znak, że udział tego segmentu w rynku hotelarskim, w przeciwieństwie do pozostałych kategorii, systematycznie się zmniejsza. I to nie tylko dlatego, że gorsze obiekty wypadają z rynku, a lepsze modernizują się i „uciekają” do wyższej kategorii. Dzieje się tak dlatego, że nowych obiektów o standardzie jednej gwiazdki po prostu już się nie buduje. Mając na uwadze atrakcyjność polskiej turystyki, urodę naszych miast i zwykłą wygodę – jest się z czego cieszyć.

Mirosława Chabowska



70 lat Nadleśnictwa Milicz

Nadleśnictwo Milicz, to jedno z najciekawszych i najróżnorodniejszych pod względem przyrodniczym i gospodarczym Nadleśnictw w Polsce. Położone w sercu rzeki Barycz, wśród pól, łąk i lasów, tworzy niezwykłą mozaikę środowiska. Nadleśnictwo gospodaruje na obszarze 26 tys. ha lasów i obejmuje swym zasięgiem unikalne w skali europejskiej tereny Parku Krajobrazowego Doliny Baryczy.

Nadleśnictwo Milicz przecina gęsta sieć szlaków pieszych, rowerowych, wodnych oraz konnych. Wiekowe aleje dębowe, unikalne sosny Kubryckie, żyzne buczyny na Wzgórzu Joanny, dwa rezerваты przyrody oraz XIII wieczne pocysterskie stawy, zachęcają do uprawiania szeroko pojętej turystyki.

Leśny Kompleks Promocyjny „Lasy Doliny Baryczy”

Ze względu na niepowtarzalne walory milickich lasów, na terenie Nadleśnictwa Milicz utworzono Leśny Kompleks Promocyjny „Lasy Doliny Baryczy” - specjalną jednostką organizacyjną Lasów Państwowych wspierającą edukację leśną społeczeństwa, promocję lasów, badania naukowe i wdrażanie nowych technologii. Jest to jedna z 25 tego typu jednostek w Polsce.



Aleja dębowa – fragment ścieżki przyrodniczej Karłów – Wałkowa - Karłów

Więcej informacji na stronie:
www.milicz.wroclaw.lasy.gov.pl

Wirtualna wycieczka po Nadleśnictwie Milicz
<http://www.lasonline.pl/milicz.html>



Wieża Odyniec w Rezerwacie Przyrody „Wzgórze Joanny”



Dom Drzewa – Centrum Edukacji Ekologicznej fot.www.unframe.pl

W tym roku Nadleśnictwo Milicz zakończyło adaptację zabytkowej wyluszczeni szyszek we wsi Wałkowa na Ośrodek Edukacji Przyrodniczej „Dom Drzewa”. Obiekt jest jednym z punktów na trasie ścieżki przyrodniczo-leśnej Karłów – Wałkowa - Karłów, która dostosowana jest również dla osób niepełnosprawnych.

Przy tej samej ścieżce przyrodniczej w bliskim sąsiedztwie „Domu Drzewa” jeszcze w tym roku wybudowany zostanie Sensoryczny Plac Zabaw dla dzieci. To wyjątkowe miejsce będzie służyło nie tylko zabawie, ale także edukacji.

Nowocześniej tzn. oszczędniej i ekologicznie

Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. to Przedsiębiorstwo z wieloletnimi tradycjami sięgającymi lat trzydziestych ubiegłego wieku.

Przedmiotem działania Spółki jest w szczególności:

- pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody;
- projektowanie oraz budowa sieci i przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych;
- wykonywanie badań laboratoryjnych wody i ścieków oraz analiz technologicznych;
- odprowadzanie i oczyszczanie ścieków;
- wytwarzanie energii elektrycznej.

Dążąc do poprawy jakości świadczonych usług, dbałości o czystość środowiska oraz sprostanie wymogom prawa UE i polskiego, Przedsiębiorstwo realizowało szereg zadań inwestycyjnych współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności w latach 2010-2015.

Naszym priorytetowym zadaniem zrealizowanym ze środków dotacji było zmodernizowanie oczyszczalni ścieków oraz wybudowanie suszarni osadów pościekowych, którą zaprezentowaliśmy w Konkursie na Modernizację Roku 2014.



W siedleckiej oczyszczalni zmodernizowano i rozbudowano ciąg ściekowy i osadowy dostosowując wszystkie węzły technologiczne do zakładanej przepustowości hydraulicznej 24.000 m³/d oraz technologicznej 175.000RLM. Każdy obiekt został wyposażony w energooszczędne urządzenia. Sygnały o stanie pracy poszczególnych urządzeń oraz czujników aparatury kontrolno-pomiarowej wpięto w system centralnego sterowania i monitoringu, co pozwala na zapewnienie bezpiecznej eksploatacji. Zhermetyzowane zostały wszystkie obiekty, które mogły być potencjalnym źródłem uciążliwości dla otoczenia. Rozwiązano problem bezpieczeństwa bakteriologicznego powstającego osadu poprzez jego suszenie.

Wybudowana suszarnia osadów powstających w procesie oczyszczania jest etapem kończącym zagospodarowanie osadów pościekowych na oczyszczalni. Przedsięwzięcie to wymagało zaangażowania wielu osób, wykorzystania ich wiedzy jak i wieloletniego doświadczenia. W siedleckiej oczyszczalni zastosowano suszenie osadów do stanu przydatnego do współspalania w cementowni,

Siedlce

Modernizacja
oczyszczalni
ścieków z suszarnią
osadów ściekowych

Investor:

Przedsiębiorstwo
Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.
w Siedlcach

Projekt:

ILF Consulting Engineers
Polska Sp. z o.o. Warszawa

tj. o zawartości co najmniej 90% s.m. w osadzie. Wszystkie przeprowadzone analizy dotyczące kosztów eksploatacji suszarni i oczyszczalni dowiodły, że czynnikiem decydującym o powodzeniu całego przedsięwzięcia jest koszt wytworzenia ciepła dla suszarni. Okazało się, że najefektywniejszym rozwiązaniem jest zasilanie jej ciepłem wytwarzanym w kogeneracji z produkcją energii elektrycznej w agregatach prądotwórczych. Drugim bardzo ważnym założeniem było wdrożenie zasady, aby wyprodukowana energia - tak ciepła jak i elektryczna była w całości wykorzystana. Dla realizacji powyższego niezbędne było wprowadzenie skojarzonej gospodarki energetycznej suszarni i oczyszczalni, z wykorzystaniem darmowego paliwa - biogazu, który powstaje podczas fermentacji osadów ściekowych. Suszarka firmy SÜLZLE KLEIN GmbH wraz z zestawem energooszczędnych urządzeń spełniła wszystkie postawione rygorystyczne wymagania z Programu Funkcjonalno - Użytkowego.

Agregaty prądotwórcze wytwarzające energię ciepłą w kogeneracji są zasilane biogazem oraz gazem ziemnym. Biogaz - paliwo odnawialne jest nie tylko darmowe, ale wytwarzanie z niego energii elektrycznej daje korzyści w postaci tzw. zielonych certyfikatów. Wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji w agregatach prądotwórczych „biogazowych” i „gazowych” oraz wykorzystanie ciepła w całości przez cały rok (przy wykorzystaniu jego do suszenia osadów) umożliwia uzyskanie tzw. żółtych certyfikatów pochodzenia energii elektrycznej. Zastosowanie agregatów kogeneracyjnych, a nie spalanie tych gazów w palnikach daje nam wyższą efektywność wykorzystania energii zawartej w paliwie. Te dodatkowe bonusy obniżają koszty suszenia osadów ściekowych. Wykonana wg tych założeń instalacja suszenia osadów generuje również mniejsze koszty zagospodarowania osadów od dotychczas ponoszonych.

- Taka konfiguracja źródeł energii i rozwiązań energetycznych daje szansę na stworzenie instalacji suszenia osadów po kosztach, których wysokość powoduje, akceptowalny przez konsumentów, wzrost taryf na odprowadzanie ścieków. W naszym przypadku nie ma przesłanek do wzrostu taryf z tego tytułu.



Adam Jonczyk
Prezes Zarządu
PWIK Sp. z o.o. w Siedlcach



Podświetlana fontanna w wejherowskim parku

Jesienią 2014 roku został przekazany do użytku zmodernizowany i zrewitalizowany kanał północny Parku Miejskiego w Wejherowie. Na kanale graniczącym z ulicą Parkową wybudowano nowy mostek i podświetlaną prawie 100 metrową fontannę, która uznana została za najlepszą inwestycję oświetleniową 2014 r.

Wejherowski zespół pałacowo-parkowy przylegający do Pałacu Przebendowskich i Keyserlingków łączy zabytkowe centrum miasta i Kalwarię Wejherowską. Park Miejski im. A. Majkowskiego cechuje urozmaicona przyroda i ciekawe ukształtowanie terenu poprzecinanego kanałami wodnymi. Jeden z takich kanałów w czerwcu 2014 r. został poddany modernizacji i zdecydowano się ustawić na nim efektowną fontannę. Inwestycja trwająca trzy miesiące objęła m.in. wykonanie robót melioracyjnych, oczyszczenie kanału oraz wyłożenie jego brzegów kamieniem. Wzdłuż kanału została zamontowana fontanna z 10. dyszami centralnymi i 77. dyszami bocznymi. Fontanna rozciąga się na długości prawie 100 metrów i zachęca do wejścia do parku, gdyż jest widoczna przez przejeżdżających kierowców. Wieczorem podświetlane na różne kolory strumienie wody tworzą ciekawą atmosferę i stanowią dodatkową atrakcję miasta. Za fontanną wybudowano stylowy, drewniany mostek, który zastąpił wcześniejszą konstrukcję betonową. Wzdłuż ulicy Parkowej ułożono chodnik. Inwestycja kosztowała miasto ponad 1.773.000 zł.

Wcześniej w ramach realizacji projektu unijnego i za unijne fundusze, miasto całkowicie przebudowało wnętrze parku budując nowe, a w wielu miejscach odtwarzając kiedyś istniejące aleje parkowe, obszary zieleni, pergole, itp., odstawiając wiele zapomnianych i niedostępnych zakątków oraz obiektów. Na terenie parku posadzono kilkadziesiąt nowych drzew, krzewów ozdobnych i kłombów kwiatowych. W samym sercu zieleni znajduje się duży, atrakcyjny plac zabaw dla dzieci. Przez park przebiegają trasy Nordic Walking, szlak pieszy PTTK, ścieżka edukacyjna oraz ścieżka zdrowia z urządzeniami fitness. Park Miejski jest miejscem wypoczynku i rekreacji mieszkańców, a w sezonie letnim również staje się terenem realizacji imprez kulturalnych.

- Modernizacja kanału i usytuowanie na nim fontanny uatrakcyjniło jeszcze bardziej północną część parku – mówi prezydent Wejherowa Krzysztof Hildebrandt. – Wejście do wejherowskiego parku przyciąga i zachęca. Dzięki systematycznej rewitalizacji park stał się terenem, w którym mieszkańcy chcą odpoczywać i spędzać czas.





TRAINER

Renomowane siłownie zewnętrzne

ZPU ROMEX Sp. z o.o. producent siłowni zewnętrznych TRAINER jest firmą od ponad 25 lat funkcjonującą na polskim rynku. Firma jak i jej kierownictwo cieszy się renomą i zasłużonym uznaniem klientów.

Ostatnio (w tym roku) została **nominowana do Polskiego Godła Promocyjnego „Teraz Polska”** w XXV Edycji Konkursu na Najlepsze Produkty i Usługi dla siłowni zewnętrznych TRAINER.

Jako **producent** i zarazem dystrybutor siłowni zewnętrznych możemy pochwalić się kilkuset realizacjami na terenie całego kraju. W ofercie mamy zarówno sprzedaż, dostawę urządzeń siłowni jak i ich montaż wykonywany przez nasze firmowe ekipy montażowe. Nasze **urządzenia możemy zaofertować klientowi w ciągu kilku dni lub najdalej (przy bardziej zindywidualizowanych zamówieniach) w ciągu 4-6 tygodni.** Z uwagi na fakt, że **jesteśmy producentem siłowni zewnętrznych** możemy zrealizować bardziej indywidualnie dopasowane zamówienia np. co do użytych materiałów, kolorystyki, czy też funkcjonalności. Np. w serii FITNESS możemy zaofertować **urządzenia trójstanowiskowe lub czterostanowiskowe.**

W ciągłej sprzedaży posiadamy kilkaset różnych urządzeń w kilku seriach: **ECO, FITNESS, STREET WORKOUT, NIEPEŁNOSPRAWNI** (szczegóły na naszej stronie internetowej www.trainer.net.pl).



Tegoroczną nowością w naszej ofercie są urządzenia serii **NIEPEŁNOSPRAWNI**, przeznaczone dla osób ćwiczących na wózkach inwalidzkich.

Dopuszczalna waga użytkownika w większości urządzeń serii wynosi 120 kg lecz w urządzeniach montowanych do pylonu: np. wyciąg górny, wyciskanie siedząc, prasa nożna dopuszczalny ciężar użytkownika to 150 kg.

Fundacja Polskiego Godła Promocyjnego



TERAZ POLSKA

gratuluje

Zakładowi Produkcyjno-Usługowemu
"ROMEX" Sp. z o.o.

uzyskania nominacji
do Polskiego Godła Promocyjnego „Teraz Polska”
w XXV Edycji Konkursu na Najlepsze Produkty i Usługi

dla

siłowni zewnętrznych TRAINER

PRZESZARZĄDZ FUNDACJI
POLSKIEGO GODŁA PROMOCYJNEGO

KRZYSZTOF PRZYBYŁ

WARSZAWA, 27 KWIEŹNIA 2015 ROKU

Stopnice wykonujemy ze stali (opcjonalnie nierdzewnej) o grubości 3 mm, perforowanej otworami o średnicy 20 mm (umożliwiającymi swobodny spływ wody e stopnicy).

Oprócz naszych standardowych żółto-szarych kolorów dostępna jest w cenie podstawowej dowolna kolorystyka wybrana z palety RAL.

Nasze urządzenia to jakość i trwałość na lata.

Siłownie zewnętrzne TRAINER to urządzenia solidne, trwałe i bezpieczne, dające dużą radość i zadowolenie ćwiczącym. Oferowane przez nas urządzenia posiadają certyfikat zgodności z polską i europejską normą PN-EN 16630:2015 lub/i PN-EN 1176-1:2009 oraz PN-EN 1176-7:2009 oraz znak bezpieczeństwa „B”.

Szczegóły na stronie internetowej

www.trainer.net.pl,

a całość naszej oferty z przyjemnością
przekazą państwu nasi regionalni menadżerowie.

Kontakt: trainer@trainer.net.pl

www.silowniedlaniepelnosprawnych.pl

SIŁOWNIE ZEWNĘTRZNE

DLA OSÓB

na wózkach inwalidzkich



TRAINER



TRAINER
disabled

ZPU ROMEX

PRODUCENT SIŁOWNI ZEWNĘTRZNYCH

ul. Hetmańska 38, 85-039 Bydgoszcz

tel. 52 581 00 97

tel. kom. 502 491 129

fax. 52 322 78 45

e-mail: office@trainer.net.pl

TRAINER SIŁOWNIE ZEWNĘTRZNE

ZPU ROMEX SP. Z O.O. PRODUCENT SIŁOWNI ZEWNĘTRZNYCH



ZPU ROMEX SP. Z O.O.

ul. Hetmańska 38, 85-039 Bydgoszcz

tel. 52 323 07 14, tel. kom. 609 521 630

fax 52 322 67 70

e-mail: trainer@trainer.net.pl

WWW.TRAINER.net.pl

